

บทที่ 4

วิเคราะห์แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน

การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียนนั้น ในแต่ละประเทศจะต้องพิจารณาจากคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ว่ามีการกำหนดการกระทำความผิดฐานใด ที่เป็นความผิดทางอาญาที่นำไปสู่การฟอกเงิน ซึ่งแต่ละประเทศมีการกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่แตกต่างกันไป ทำให้รูปแบบของการบัญญัติความผิดมูลฐานมีหลายรูปแบบหลายแนวทาง จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์การกำหนดโดยพิจารณาจากระบบกฎหมาย ชื่อของฐานความผิด และแนวทางกำหนดความผิดมูลฐานที่แต่ละประเทศนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยมีประเด็นที่จะวิเคราะห์ดังนี้

- 1) วิเคราะห์รูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐานในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน
- 2) วิเคราะห์แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน
- 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียนกับประเทศไทยในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

1. วิเคราะห์รูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐานในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียนนั้นมีแนวทางในการบัญญัติกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่แตกต่างกันตามแบบละประเทศ ซึ่งมีอาจจะมีสาเหตุจากระบบกฎหมายซีวิลลอว์ (Civil Law) กฎหมายคอมมอนลอว์ (Common Law) และสภาพบริบทของแต่ละประเทศที่ได้รับวัฒนธรรมจากต่างประเทศที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาการบัญญัติกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อให้ทราบจุดเริ่มต้นเพื่อนำไปวิเคราะห์ถึงแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานต่อไป ดังนี้

1.1 ราชอาณาจักรกัมพูชา

ราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร โดยราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นประเทศที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทำให้มีการออกกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Law on Anti-Money Laundering and Combating the financing of Terrorism) เพื่อนำมาตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม ซึ่งโดยการกำหนดความผิดมูลฐานของราชอาณาจักรจะมีแนวทางการกำหนดแบบกว้างๆ ตามที่ข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินกำหนดไว้ (FATF Recommendation) แล้วนำความผิดฐานฟอกเงินไปใช้กับความผิดมูลฐานทั้งหมดที่ได้ทรัพย์สินจากการกระทำความผิด เพื่อให้รวมทุกการกระทำความผิดอาญาร้ายแรงและไม่ร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดและการกระทำทั้งหมดของความผิดฐานฟอกเงินได้มีการกำหนดในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายซึ่งสอดคล้องกับ

อนุสัญญากรุงเวียนนา (Vienna Convention) และอนุสัญญาปาเลอโม (Palermo Convention) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรา 3 (a) การฟอกเงิน (Money Laundering) หมายถึง:

(i) การแปลงหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดใด ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการปกปิด หรืออำพรางแหล่งที่มาของทรัพย์สินที่ผิดกฎหมายหรือช่วยเหลือบุคคลที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดมูลฐาน เพื่อหลีกเลี่ยงผลทางกฎหมายที่เกิดจากการกระทำดังกล่าว

(ii) การปกปิดหรืออำพราง ลักษณะที่แท้จริง ที่มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนที่หรือการโอนความเป็นเจ้าของหรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายได้ของการกระทำความผิด

(iii) ได้มา ครอบครองหรือใช้ทรัพย์สิน โดยรู้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นเงินที่ได้จากการกระทำความผิดใด ๆ หรือ

(iv) การมีส่วนร่วมในรูปแบบใด ๆ และพยายามกระทำความผิด การช่วยเหลือและบังคับให้บุคคลกระทำการใด ๆ ที่มีการนิยามไว้ตามมาตรา 3 ของกฎหมายหลัก²⁰²

มาตรา 3(b) การได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด (Proceeds of offence) หมายความว่า การได้ทรัพย์สินใดๆ ที่ได้มาจากหรือได้รับโดยตรงหรือโดยอ้อม ผ่านการกระทำความผิดที่เป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งประกอบด้วยความผิดร้ายแรง (felony) หรือความผิดเล็กๆ น้อย (misdemeanor)

มาตรา 3 (c) กำหนดคำนิยามคำว่า “ทรัพย์สิน” หมายความว่า สินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสิ่งหรือทรัพย์สินหรือสิ่งหรือทรัพย์สินที่จับต้องได้หรือจับต้องไม่ได้ และเอกสารทางกฎหมายหรือพยานวัตถุ หรือผลประโยชน์ในสินทรัพย์ดังกล่าว²⁰³

มาตรา 3 (e) ความผิดมูลฐาน หมายถึง การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงหรือการกระทำความผิดเล็กๆ น้อย แม้ว่าจะเป็นการกระทำนอกอาณาจักร การกระทำนั้นจะต้องได้รายได้มาจากการกระทำความผิด และมีรายได้นั้นได้มีการฟอกเงินตามคำนิยามในมาตรา 3 (a) ของกฎหมายนี้

ในหัวข้อนี้เป็นพื้นฐานที่ใช้ในการพิจารณาทรัพย์สินที่ได้มาจากการฟอกเงิน ความผิดมูลฐานที่มีการกระทำในต่างประเทศจะต้องมีลักษณะของการกระทำที่เป็นความผิดในประเทศไม่ว่าความผิดนั้นได้การกระทำที่ใด และจะต้องภายใต้กฎหมายของประเทศกัมพูชา เว้นแต่จะมีข้อตกลงพิเศษที่ระบุไว้เป็นอย่างอื่น

ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้จะรวมถึงความผิด ต่อไปนี้

- การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์เชี่ยเรียกค่าคุ้มครอง
- การก่อการร้าย รวมถึง TF
- การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน

²⁰² Law on Anti Money laundering and Combating the Financing of Terrorism. Article 3 (a)

²⁰³ APG . (2017). Anti-money laundering and counter-terrorist financing measures Cambodia.. <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/reports/mer-fsrb/Cambodia%200%20MER%200%201%207%20-%20published%20version.pdf>. P.105

- การเอาผิดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอาผิดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก
- การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- การลักลอบค้าอาวุธ
- การลักลอบค้าของโจรและสินค้าอื่นๆ
- การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน
- การฉ้อโกง
- การปลอมแปลงเงินตรา
- การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์
- อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- ฆาตกรรม, การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส
- การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน
- การปล้นหรือลักทรัพย์
- การลักลอบขน
- การข่มขู่กรรโชก
- การปลอมแปลง
- การกระทำอันเป็นโจรสลัด
- อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม)
- การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น²⁰⁴

การกำหนดความผิดฐานฟอกเงินนั้นสามารถนำไปใช้ดำเนินการกับความผิดมูลฐานทั้งหมดที่ทำให้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ความผิดมูลฐานมีการกำหนดอย่างกว้างไว้ในมาตรา 3(e) ของกฎหมายต่อต้านฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อให้รวมความผิดทางอาญาร้ายแรงทั้งหมดและความผิดอาญาที่ไม่ร้ายแรง แม้ว่าจะเป็นการกระทำในต่างประเทศที่เป็นผลให้ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดก็ตาม

คำนิยามของความผิดมูลฐาน ยังรวมถึง 21 ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน เนื่องจากราชอาณาจักรกัมพูชากำหนดฐานของความผิดมูลฐานที่นำไปสู่การฟอกเงิน โดยอ้างอิงจากความผิดอาญาทั้งหมด

1.2 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว)

สปป.ลาว เป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายสังคมนิยม และในปี พ.ศ. 2557 มีการออกกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินฉบับใหม่ ชื่อว่า กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Law on Anti-Money Laundering and Counter-Financing of Terrorism) ซึ่งเดิมการกำหนดความผิดมูลฐานได้ใช้แนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐานได้เปลี่ยนไปแบบผสมผสาน (combination approach) ระหว่าง แนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำ (threshold approach) และแนวทางการกำหนดรายชื่อกฎหมาย (list approach) เป็นแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐาน แต่ภายหลังได้มีการออกกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการต่อต้านการ

²⁰⁴ Law on Anti Money laundering and Combating the Financing of Terrorism article 3 (e)

สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2557 ทำให้แนวทางกำหนดความผิดมูลฐานเป็นแนวทางการกำหนดให้ความผิดอาญาทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐาน ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 8 คำนิยามศัพท์ คำว่า “ความผิดมูลฐาน” หมายถึง การกระทำความผิดอาญาใดๆ ที่เป็นสาเหตุของการฟอกเงิน ซึ่งรวมถึงการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรของ สปป.ลาว ซึ่งได้มาซึ่งทรัพย์สินจากความผิดมูลฐาน โดยการกระทำกระทำเหล่านี้รวมถึง

- (1) การฉ้อโกง
- (2) การโจรกรรม
- (3) การฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกาย
- (4) การลักพาตัว
- (5) การกักขังและจับตัวประกัน
- (6) การขายสินค้าที่ผิดกฎหมาย
- (7) การปลอมแปลงเงินตรารวมถึงการปลอมเช็ค
- (8) การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา
- (9) การทุจริตรวมถึงการให้และรับสินบน
- (10) การค้าประเวณีในเด็กและผู้ใหญ่
- (11) การค้ามนุษย์
- (12) การลักลอบขนคนเข้าเมือง
- (13) การผลิตและลักลอบค้ายาเสพติด
- (14) การค้าอาวุธสงครามและวัตถุระเบิด
- (15) การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ขู่เข็ญเรียกค่าคุ้มครอง
- (16) การก่อการร้ายรวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- (17) อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม
- (18) อาชญากรรมทางภาษี
- (19) การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในและปั่นหุ้นในตลาด
- (20) การหลบเลี่ยงภาษีและภาษีศุลกากร การกรรโชกทรัพย์
- (21) โจรสลัด และ
- (22) ความผิดอื่นๆ

1.3 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เป็นประเทศที่ใช้กฎหมายระบบที่เป็นการผสมผสานกันระหว่างจารีตประเพณีในกฎหมายครอบครัว ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์จากอิทธิพลของอังกฤษ ซึ่งกฎหมายใหม่ๆ ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาจะได้รับอิทธิพลจากระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ ทำให้กฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 (The Anti-Money Laundering Law (2014) ได้ยอมรับแนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐานที่เป็นการกำหนดระดับขั้นต่ำและการกำหนดรายชื่อเพื่อนำไปสู่การฟอกเงิน โดยมีการกำหนดระดับขั้นต่ำว่า จะต้องเป็นการกระทำผิดใดๆ ที่มีระวางโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 1 ปี ขึ้น ถือว่าเป็นความผิดมูลฐาน

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา 5 แห่งกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 (The Anti-Money Laundering Law (2014)) ที่กำหนดว่า การฟอกเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดใดๆ ดังต่อไปนี้ จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้

- (a) การกระทำความผิดโดยองค์กรอาชญากรรม
- (b) การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีรวมถึงการค้าประเวณีเด็ก
- (c) การกระทำความผิดเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา)
- (d) ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม
- (e) ความผิดเกี่ยวกับการหลบเลี่ยงภาษีและอาชญากรรมทางภาษีอื่นๆ
- (f) ความผิดเกี่ยวกับโจรสลัด
- (g) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
- (h) ความผิดเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในเพื่อได้ผลประโยชน์จากบุคคล โดยบุคคลนั้นเป็นผู้ทราบข้อมูลและมีการใช้ข้อมูลดังกล่าวด้วยตนเองหรือจัดให้แก่บุคคลอื่นและการปั่นหุ้น
- (i) การกระทำความผิดใดๆ ที่มีโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ภายใต้กฎหมายของประเทศ
- (j) การกระทำความผิดโดยที่รัฐบาลสหภาพได้กำหนดให้อยู่ภายใต้กฎหมายนี้ โดย
- (k) การเข้ามามีส่วนร่วม การสนับสนุน การส่งเสริม การจัดหา การจัดการ การให้คำปรึกษา และการเข้ามาเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม และการกระทำอื่นๆ ที่เป็นความผิดด้วย เช่น การกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำ การพยายามกระทำ การสมคบคิดที่จะกระทำความผิดใดๆ ในอนุมาตรา (a)-(j)

นอกจากมีกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 แล้ว สาธารณรัฐสหภาพเมียนมายังได้มีการออกประกาศเกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐานเพื่ออธิบายการใช้ตาม มาตรา 5(j) คือ ประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar The Government of the Union (30 March, 2015)) ซึ่งในการใช้อำนาจอนุมาตรา (j) แห่งมาตรา 5 ของกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน รัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาจึงได้ออกประกาศฉบับนี้ โดยมีรายละเอียดว่า ความผิดดังต่อไปนี้เป็นความผิดมูลฐานที่กำหนดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

- (1) การก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Terrorism including financing of terrorism)
- (2) การค้ามนุษย์และการลักลอบขนย้ายถิ่นฐาน (Trafficking in human beings and migrant smuggling)
- (3) การลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (Illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances)
- (4) การลักลอบค้าอาวุธ (Illicit arms trafficking)
- (5) การลักลอบขนสินค้าที่ถูกขโมยและสินค้าอื่นๆ ที่ผิดกฎหมาย (Illicit trafficking in stolen and other goods)

- (6) การทุจริตและการติดสินบน (Corruption and bribery)
- (7) การฉ้อโกง (Fraud)
- (8) การปลอมแปลงเงินตรา (Counterfeiting currency)
- (9) การฆาตกรรมและการทำร้ายอันตรายสาหัส (Murder and grievous bodily injury)
- (10) การลักพาตัว การจับตัวไปเรียกค่าไถ่ (Kidnapping, illegal restraint and hostage-taking)
- (11) การชิงทรัพย์และลักทรัพย์ (Robbery or theft)
- (12) การหลบเลี่ยงรวมถึงภาษีศุลกากรและภาษีสรรพสามิต (Smuggling including in relation to customs and excise duties and taxes;)
- (13) การกรรโชก (Extortion)
- (14) การปลอมเอกสาร (Forgery)

จากมาตรา 5 แห่งกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา จะเห็นได้ว่า รายชื่อประเภทที่กำหนดไว้ให้เป็นความผิดมูลฐานที่นำไปสู่การฟอกเงินที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และนอกจากรายชื่อที่ได้มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้นั้น ยังรวมไปถึงการกระทำความผิดใดๆ ที่มีโทษจำคุกขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 1 ปี ขึ้นไป ภายใต้กฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 ของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา

1.4 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศที่ใช้ที่มีรากฐานจากกฎหมายแนวความคิดสังคมนิยม (Communist Legal Theory) และระบบกฎหมายประมวลกฎหมายของฝรั่งเศส (French Civil Law) และปรับประยุกต์ใช้ตามกฎหมายสากล ทำให้มีการกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 324

มาตรา 324 การฟอกเงิน (Money laundering)

1. บุคคลที่กระทำการใดๆ ต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี

a) การมีส่วนร่วมโดยตรง (Directly) หรือโดยอ้อม (indirectly) ในการทำธุรกรรมทางการเงิน การทำธุรกรรมทางธนาคาร หรือการทำธุรกรรมอื่นๆ ที่มีการปกปิดแหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาจากบุคคลที่กระทำความผิด หรือได้รับมาจากบุคคลอื่นๆ ที่รู้ว่าทรัพย์สินนั้นมาจากการกระทำความผิด

b) การใช้เงิน (Using money) หรือทรัพย์สินที่ได้รับผ่านทางบุคคลที่ได้กระทำที่เป็นอาชญากรรม หรือได้รับผ่านทางบุคคลอื่นที่ได้กระทำความผิด โดยบุคคลนั้นเข้าใจว่าเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการทำธุรกิจ (doing business) หรือการทำกิจการอื่น (other activities)

c) การปกปิด (Concealing) ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มา (origin) ที่ตั้ง (location) การเคลื่อนย้าย (movement) หรือเงินหรือทรัพย์สินที่เจ้าของได้รับผ่านทางผู้ที่ได้กระทำความผิด หรือได้รับผ่านบุคคลอื่นที่รู้ว่าเป็นทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด หรือการขัดขวางการตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว

d) การกระทำใดๆ ที่เป็นความผิดอาญาเฉพาะ (the offences specified) ที่ระบุไว้ในข้อ a ถึง c ของมาตรานี้โดยที่รู้เงินหรือทรัพย์สินนั้นได้มาจากการกระทำความผิดโดยการแปรสภาพ การเปลี่ยนแปลงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาจากบุคคลอื่นที่ได้กระทำความผิด

2. การกระทำความผิดทางอาญากรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้จะต้องระวางโทษจำคุก (imprisonment) 5 ปี ถึง 10

a) การกระทำความผิดโดยเป็นองค์กร (organized group)

b) ผู้กระทำความผิดใช้ตำแหน่งหรืออำนาจในทางที่ผิดเพื่อกระทำความผิด

c) การกระทำความผิดที่เป็นการกระทำมากกว่าหนึ่งครั้ง

d) การกระทำความผิดที่เป็นการกระทำของอย่างมืออาชีพ

dd) การกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการหลอกลวง

e) การมีเงินหรือทรัพย์สินผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงิน 200 ล้านบาทดองเวียดนาม ถึง 500 ล้านบาทดองเวียดนาม

g) การได้รับผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงิน 50 ล้านบาทดองเวียดนาม ถึง 100 ล้านบาทดองเวียดนาม

h) การกระทำความผิดที่เป็นอันตรายซ้ำ (Dangerous recidivism)

3. การกระทำความผิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 15 ปี

a) การมีเงินหรือทรัพย์สินที่ผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงินมากกว่า 500 ล้านบาทดองเวียดนาม

b) การได้ผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายมากกว่า 100 ล้านบาทดองเวียดนาม

c) การกระทำความผิดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศและระบบทางการเงิน (finance system)

4. บุคคลที่เตรียมจะกระทำความผิดนี้จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี

5. ผู้กระทำความผิดอาจต้องรับผิดชำระเงินค่าปรับตั้งแต่ 20 ล้านบาทดองเวียดนามถึง 100 ล้านบาทดองเวียดนาม หรือห้ามไม่ให้ดำรงตำแหน่งหรือทำงานบางอาชีพเป็นเวลา 1 ปีถึง 5 ปี หรือถูกยึดทรัพย์สินทั้งหมดหรือบางส่วน

1.5 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ระบบการปกครองของฟิลิปปินส์ คือ ระบอบประชาธิปไตยตามแบบสหรัฐอเมริกา โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขและเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารประเทศ ในภาพรวมระบบกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์มีรูปแบบที่ผสมผสานกันระหว่างระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร กฎหมายจารีตประเพณี กฎหมายอิสลาม และกฎหมายจารีตประเพณีท้องถิ่น มีที่มาของกฎหมายมาจากรัฐธรรมนูญ กฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ คำพิพากษาของศาล และรวมถึงกฎหมายอิสลาม ซึ่งกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil Law) ใช้ในเรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัว ทรัพย์สิน ทายาท สัญญา และกฎหมายอาญา ขณะที่กฎหมายหรือหลักการของกฎหมายจารีตประเพณี (Common law) อยู่ในส่วนของกฎหมายรัฐธรรมนูญ วิธีพิจารณาคriminal กฎหมายบริษัท ภาษีประกันภัย แรงงานสัมพันธ์ ธนาคารและการเงิน

กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ คือ รัฐบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2001 (Anti-money laundering Act of 2001) หรือที่เรียกว่า รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 9190 (Republic Act NO.9190) ซึ่งมีจุดประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกิจการที่ผิดกฎหมายทุกชนิดและป้องกันมิให้สถาบันการเงินในฟิลิปปินส์ถูกใช้เป็นแหล่งฟอกเงิน แต่จุดประสงค์ที่สำคัญคือ การไม่ให้ประเทศฟิลิปปินส์ตกเป็นแหล่งของการฟอกเงินในภูมิภาคนี้ ต่อมาวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ. 2012 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า กิจการที่ผิดกฎหมาย (Unlawful Activity) ใน REPUBLIC ACT 10365 โดยกำหนดกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (unlawful activity) จากเดิมมีทั้งหมด (1) – (14) มีทั้งหมด 14 ความผิดมูลฐาน เป็น (1) – (34) ซึ่งถ้าการกระทำใดที่อยู่ในความผิดที่กำหนดไว้ หากมีลักษณะการกระทำที่เป็นการฟอกเงิน ก็จะเป็นความผิดฐานฟอกเงินตามมาตรา 4 ต่อไป

โดยกิจกรรมที่ผิดกฎหมายมีการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

“(1) การลักพาตัวเพื่อเรียกค่าไถ่ (Kidnapping for ransom) ภายใต้มาตรา 267 ของพระราชบัญญัติ ฉบับที่ 3815, หรือที่เรียกว่า ประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม (Revised Penal Code)

(2) มาตรา 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 and 16 รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 9165, หรือที่เรียกว่า รัฐบัญญัติยาเสพติดอันตราย ค.ศ. 2002 (the Comprehensive Dangerous Drugs Act of 2002)

(3) มาตรา 3 บรรทัดที่ B, C, E, G, H and I รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 3019, ที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือที่เรียกกันว่า รัฐบัญญัติต่อต้านการรับสินบนและการทุจริต (Anti-Graft and Corrupt Practices Act)

(4) การปล้นทรัพย์ (Plunder) ภายใต้รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 7080 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

(5) การชิงทรัพย์และการกรรโชก (Robbery and extortion) ภายใต้มาตรา 294, 295, 296, 299, 300, 301 และ 302 ตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม

(6) การเล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย (illegal gambling) ภายใต้คำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 1602;

(7) การโจรกรรมบนทะเลหลวงภายใต้ประมวลกฎหมายอาญาแก้ไขเพิ่มเติม และคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 532

(8) การโจรกรรมภายใต้มาตรา 315 ตามประมวลกฎหมายอาญาแก้ไขเพิ่มเติม

(9) การฉ้อโกงภายใต้มาตรา 315 และฉ้อโกงรูปแบบอื่นๆ ภายใต้มาตรา 316 ตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม

(10) การลักลอบขนภายใต้รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 455 และ 1937

(11) การฝ่าฝืนรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 8792 หรือที่เรียกว่า รัฐบัญญัติพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ค.ศ. 2000

(12) การจี้เครื่องบิน และการฝ่าฝืนอื่นๆ (Hijacking and other violations) ภายใต้รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 6235; การลอบวางเพลิงเพื่อทำลายและฆาตกรรม (destructive arson and murder) ภายใต้การแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายอาญา

(13) การก่อการร้ายและการสมคบคิดที่จะก่อการร้ายตามที่กำหนดและถูกลงโทษภายใต้ มาตรา 3 และ 4 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 9372

(14) การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Financing of terrorism) ภายใต้มาตรา 4 และความผิดที่ต้องโทษภายใต้มาตรา 5, 6, 7 และ 8 ตามรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 10168 หรือที่เรียกว่า รัฐบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 2012 (the Terrorism Financing Prevention and Suppression Act of 2012)

(15) การติดสินบน (Bribery) ภายใต้มาตรา 210, 211 และ 211-A แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติมและการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐภายใต้มาตรา 212 แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม

(16) การฉ้อโกง (Frauds) และการกระทำที่ผิดกฎหมายและธุรกรรม (Illegal Exactions and Transactions) ภายใต้มาตรา 213, 214, 215 และ 216 แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม

(17) การกระทำผิดกฎหมายของกองทุนสาธารณะ และทรัพย์สิน (Malversation of Public Funds and Property) ภายใต้มาตรา 217 และ 222 แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขเพิ่มเติม

(18) การปลอมแปลงและการปลอมแปลง (Forgeries and Counterfeiting) ภายใต้ข้อ 163, 166, 167, 168, 169 และ 176 ของประมวลกฎหมายอาญาที่ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม

(19) การฝ่าฝืนมาตรา 4 ถึง 6 แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 9208 หรือที่รู้จักกันในชื่อ รัฐบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ ค.ศ. 2003

(20) การฝ่าฝืนมาตราที่ 78 ถึง 79 ของบทที่สี่ ของคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 705 หรือที่รู้จักกันในชื่อประมวลกฎหมายป่าไม้ของฟิลิปปินส์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม;

(21) การฝ่าฝืนมาตราที่ 86 ถึง 106 ของบทที่ VI ของรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 8550 หรือที่รู้จักกันในชื่อ ประมวลกฎหมายการประมงฟิลิปปินส์ ค.ศ. 1998;

(22) การฝ่าฝืนมาตรา 101 ถึง 107 และ 110 รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 7942 หรือที่รู้จักกันในชื่อ รัฐบัญญัติการทำเหมืองฟิลิปปินส์ ค.ศ. 1995

(23) การฝ่าฝืนมาตรา 27 (c), (e), (f), (g) และ (i) แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 9147 หรือที่รู้จักกันในชื่อ รัฐบัญญัติการอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรสัตว์ป่า (the Wildlife Resources Conservation and Protection Act)

(24) การฝ่าฝืนมาตรา 7 (b) แห่ง รัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 9072 หรือที่รู้จักกันในชื่อ รัฐบัญญัติคุ้มครองการจัดการทรัพยากรถ้ำและถ้ำแห่งชาติ (the National Caves and Cave Resources Management Protection Act)

(25) การฝ่าฝืนรัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 6539 หรือที่รู้จักกันในชื่อ รัฐบัญญัติต่อต้านการโจรกรรมรถยนต์ ค.ศ. 2002 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (the Anti-Carnapping Act of 2002)

(26) การฝ่าฝืนมาตรา 1, 3 และ 5 ของคำสั่งประธานาธิบดี ฉบับที่ 1866 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่รู้จักกันในชื่อ ประมวลกฎหมายของคำสั่งเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการครอบครองสิ่งผิดกฎหมาย หรือที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย , การผลิต, การซื้อขายหรือจำหน่ายอาวุธปืน, กระสุนหรือวัตถุระเบิด ;

(27) การฝ่าฝืนคำสั่งของประธานาธิบดี ฉบับที่ 1612 หรือที่เรียกว่า กฎหมายต่อต้านการรับของโจร (Anti-Fencing Law);

(28) การฝ่าฝืนมาตรา 6 แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 8042 หรือที่รู้จักกันชื่อว่า รัฐบัญญัติการทำงานของต่างด้าวและชาวฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ ปี ค.ศ. 1995 (the Migrant Workers and Overseas Filipinos Act of 1995) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 10022;

(29) การฝ่าฝืนรัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 8293 หรือที่รู้จักกันในชื่อ ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาฟิลิปปินส์ (Intellectual Property Code of the Philippines)

(30) การฝ่าฝืนมาตรา 4 แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 9995 หรือที่เรียกว่ารัฐบัญญัติต่อต้านแอบถ่ายภาพและวิดีโอ ค.ศ. 2009 (the Anti-Photo and Video Voyeurism Act of 2009)

(31) การฝ่าฝืนมาตรา 4 แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐฉบับที่ 9775 หรือที่เรียกว่ารัฐบัญญัติต่อต้านภาพอนาจารเด็ก ค.ศ. 2009 (the Anti-Child Pornography Act of 2009)

(32) การฝ่าฝืนมาตรา 5, 7, 8, 9, 10 (c), (d) และ (e), 11, 12 และ 14 แห่งรัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 7610 หรือที่เรียกว่า รัฐบัญญัติการปกป้องเด็กเป็นพิเศษ การต่อต้านการทารุณกรรมเด็ก การแสวงหาประโยชน์จากเด็ก และการเลือกปฏิบัติต่อเด็ก (the Special Protection of Children Against Abuse, Exploitation and Discrimination)

(33) การกระทำที่เป็นการฉ้อโกงและการละเมิดอื่น ๆ ภายใต้รัฐบัญญัติสาธารณรัฐ ฉบับที่ 8799 หรือที่รู้จักกันในชื่อ ประมวลกฎหมายกำกับหลักทรัพย์ ค.ศ. 2000 (the Securities Regulation Code of 2000)

(34) ความผิดอาญาร้ายแรงหรือความผิดที่มีลักษณะคล้ายกันซึ่งมีโทษตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศอื่นๆ

มาตรา 4 ของรัฐบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน 2001 มีองค์ประกอบความผิดฐานฟอกเงินเป็นไปตามมาตรา 4 ของกฎหมายฉบับนี้ที่บัญญัติให้ผู้กระทำการดังต่อไปนี้มีความผิดฐานฟอกเงิน

(a) บุคคลใดโดยรู้ว่าการกระทำนั้นเป็นการฟอกเงินหรือทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการฟอกเงิน ได้กระทำการหรือพยายามกระทำการแปลงสภาพทรัพย์สินนั้น

(b) บุคคลใดโดยรู้ว่าการกระทำนั้นเป็นการฟอกเงินหรือทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้จากการฟอกเงิน ได้เข้าช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกในการกระทำตามข้อ (a)

(c) บุคคลใด กระทำการปกปิด ซ่อนเร้น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม The Anti-Money Laundering Council (AMLC)²⁰⁵

1.6 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซียปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข และหัวหน้าฝ่ายบริหาร สาธารณรัฐอินโดนีเซียใช้ระบบกฎหมายแบบลายลักษณ์อักษร ซึ่งถูก

²⁰⁵ กาญจนภรณ์ แร่เจริญ. (2555). พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ศึกษากรณีการกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตราเป็นความผิดมูลฐาน. ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 131-132

วางรากฐานไว้โดยประเทศเนเธอร์แลนด์ ดังนั้น โดยพื้นฐานแล้ว ระบบกฎหมายของสาธารณรัฐอินโดนีเซียจึงมีหลักการและเหตุผล แนวความคิด รวมทั้งหลักกฎหมายต่างๆ คล้ายคลึงกับระบบกฎหมายของประเทศเนเธอร์แลนด์ แต่ก็ยังมีการนำจารีตประเพณีของตนมาผสมผสานจนมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของตน อีกทั้งภายหลังจากที่ได้รับเอกสาร ด้วยความต้องการที่จะหลุดพ้นจากอิทธิพลของประเทศเนเธอร์แลนด์ สาธารณรัฐอินโดนีเซียได้มีการปฏิรูปกฎหมายครั้งใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามแม้จะมีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว แต่ก็ยังมีอิทธิพลของระบบกฎหมายของประเทศเนเธอร์แลนด์แฝงอยู่ด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรแบบเนเธอร์แลนด์ผสมผสานกับจารีตประเพณีดั้งเดิมและระบบกฎหมายสมัยใหม่

โดยกฎหมายฉบับที่ 8/2010 เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดการกระทำความผิดที่เป็นการฟอกเงิน (Law No. 8 Year 2010 concerning on the Prevention and Eradication of Criminal Act of Money Laundering) มาตรา 2 (1) การได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดนั้น อาจจะเป็นทรัพย์สินที่แปรสภาพมาจากอาชญากรรมดังต่อไปนี้

- (a) การทุจริต
- (b) การตีสินบน
- (c) การลักลอบค้าสินค้า
- (d) การค้ำมนุษย์
- (e) การลักลอบขนแรงงานข้ามชาติ
- (f) ในด้านธนาคาร
- (g) ในด้านตลาดทุน
- (h) ในด้านการประกันภัย
- (i) ยาเสพติด
- (j) วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
- (k) การค้าขาย
- (l) การค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย
- (m) การลักพาตัว
- (n) การก่อการร้าย
- (o) การโจรกรรม
- (p) การยักยอก
- (q) การฉ้อโกง
- (r) การปลอมเงินตรา
- (s) การพนัน
- (t) การค้าประเวณี
- (u) ในด้านภาษี
- (v) ในด้านป่าไม้
- (w) ในด้านสิ่งแวดล้อม
- (x) ในด้านการขนส่งระหว่างประเทศ

(y) การกระทำความผิดฐานอื่นที่กำหนดโทษจำคุกสี่ปีหรือกว่านั้นขึ้นไป ซึ่งเป็นการกระทำในอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หรือการกระทำความผิดนอกอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซียและความผิดนั้นถือว่าเป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ดังนั้น รายชื่อความผิดมูลฐาน จึงเป็นไปตามข้อ (a) ถึง (x) รวมทั้งบทบัญญัติตามมาตรา 2(1) (y) ที่เป็นการกระทำความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกสี่ปีหรือสี่ปีขึ้นไป

กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของสาธารณรัฐอินโดนีเซียนั้นมีความผิดมูลฐานสองประเภทที่ไม่ครอบคลุมมาตรฐานขั้นต่ำที่ทางคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินกำหนดประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ ซึ่งได้แก่ การทุจริตภาคเอกชนไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นการกระทำที่เป็นความผิดทางอาญาซึ่งเป็นความผิดเพียงอย่างเดียวในกฎหมายของสาธารณรัฐอินโดนีเซียในปัจจุบัน และการทุจริตภาคเอกชนในต่างประเทศก็จะเป็นความผิดในสาธารณรัฐอินโดนีเซียที่จะถูกจับ โดยกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของต่างประเทศในข้อที่ 2(1)

1.7 สาธารณรัฐสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ที่ถูกวางรากฐานเอาไว้โดยประเทศอังกฤษ ส่งผลให้กฎหมายบางเรื่องที่ใช้บังคับอยู่ ได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดของกฎหมายจารีตประเพณี เช่น สัญญา ละเมิด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ระบบกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ไม่ได้ยึดติดกับหลักกฎหมายตามจารีตประเพณีของประเทศอังกฤษแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพื่อเป็นการพัฒนาระบบกฎหมายของตนให้ดียิ่งขึ้น และยิ่งไปกว่านั้น ในการพิจารณาคดีของศาลประเทศสิงคโปร์ ในปัจจุบันศาลพยายามที่จะแยกตัวเองออกจากแนวคิดทางกฎหมายของประเทศอังกฤษ โดยการไม่นำคำพิพากษาของศาลของประเทศอังกฤษมาเป็นแนวทางในการพิจารณาคดี

รัฐบัญญัติว่าด้วยการทุจริต การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรงอื่นๆ (การริบทรัพย์) ค.ศ. 1993 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ.2007 (Corruption, Drug Trafficking and Other Serious Crimes (Confiscation of Benefits Act) วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ คือ การต่อต้านการฟอกเงิน ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีการปรับปรุงครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. 2543 เพื่อที่จะขยาย “ความผิดมูลฐาน (predicate offence)” ให้ครอบคลุมลักษณะของอาชญากรรมร้ายแรงอื่น ๆ นอกเหนือจากการค้ายาเสพติด ในระหว่างกระบวนการทางนิติบัญญัติที่ร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวได้มีกำหนดการกระทำต้องห้ามที่เกี่ยวกับการฟอกเงินโดยระบุไว้ใน มาตรา 2 แห่ง Corruption, Drug Trafficking, and Other Serious Crimes (Confiscation of Benefits) Act (Chapter 65A) และได้มีการกำหนดนิยามของ “การกระทำอาชญากรรม” (Criminal Conduct) และนิยามของคำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง (serious offence)” ทำให้ความหมายของความผิดมูลฐานนั้นรวมถึงการค้ายาเสพติด 10 ฐานความผิด และอาชญากรรมที่ร้ายแรงอีก 418 ฐานความผิด ที่ระบุไว้ในตารางที่ 2

1.8 ประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการฟอกเงิน คือพระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ค.ศ. 2001 (The Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย Anti-money laundering and anti-terrorism financing (Amendment) Act 2014 หรือ Act A1467 ซึ่งใช้แนวทางการ

กำหนดความผิดมูลฐานโดยจัดทำเป็นการระบุรายชื่อความผิดมูลฐาน โดยในวันที่ 14 กรกฎาคม 2557 ได้มีการกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงมากกว่า 300 ฐาน จากรายชื่อกฎหมาย 42 ฉบับ เป็นความผิดมูลฐานโดยระบุไว้ในตารางที่ 2 ของพระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ค.ศ. 2001²⁰⁶

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดฐานความผิดในการฟอกเงินไว้กว่า 300 ฐานความผิด ในตารางที่สองพระราชบัญญัติ เช่น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา, ความผิดตามกฎหมายยาเสพติด, ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับระเบิด, ความผิดตามกฎหมายอาวุธปืน, ความผิดตามกฎหมายอุตสาหกรรม, ความผิดตามกฎหมายประกันภัย, ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการลักพาตัว, ความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน, ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารและสถาบันการเงิน, ความผิดตามกฎหมายการพนัน, ความผิดตามกฎหมายเด็ก, ความผิดตามกฎหมายบริษัท, ความผิดตามกฎหมายลิขสิทธิ์, ความผิดตามกฎหมายวัตถุระเบิดและอาวุธ, ความผิดตามกฎหมายศุลกากร, ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา, ความผิดตามกฎหมายความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น²⁰⁷

โดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดคำนิยามไว้ในมาตรา 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (unlawful activity) หมายถึง กิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรง (serious offence) หรือการกระทำใดๆ ที่เป็นความผิดร้ายแรงในต่างประเทศ (foreign serious offence)

“รายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย” (Proceeds of Unlawful activity) หมายถึง ทรัพย์สินหรือสิ่งใด ๆ ที่ได้กำไรทางเศรษฐกิจ หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทรัพย์สินภายในหรือนอกมาเลเซีย

(a) ซึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน

(i) ได้รับหรือได้มาโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย

(ii) ได้รับหรือได้มาจากการจำหน่ายหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด ที่อ้างถึงในอนุวรรค (i); หรือ

(iii) ได้มาโดยใช้ทรัพย์สินที่ได้รับหรือได้มาจากบุคคลใด ๆ ผ่านการปกปิดหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดที่อ้างถึงในอนุวรรค (i) หรือ (ii); หรือ

ความผิดร้ายแรง (Serious Offense) หมายถึง

(a) การกระทำความผิดใดๆ ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของตารางที่สอง (Second Schedule)

(b) การพยายามกระทำความผิด เหล่านั้น หรือ

(c) การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

²⁰⁶ FATF and APG (2015), Anti-money laundering and counter-terrorist financing measures - Malaysia, Fourth Round Mutual Evaluation Report, FATF, Paris and APG, Sydney. [Online] Available : www.fatf-gafi.org/publications/mutualevaluations/documents/mer-malaysia-2015.html

²⁰⁷ กมลศักดิ์ หมั่นภักดี. (2552). การกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงตามอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 57

ความผิดร้ายแรงต่างประเทศ (Foreign serious offense) หมายถึง

(a) การกระทำ ความผิดตามกฎหมายที่ออกโดยหรือเป็นผลบัญญัติมาจากบทบัญญัติของกฎหมายต่างประเทศ

(b) การกระทำใดๆ จากภายนอกประเทศที่อาจส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดฐานฟอกเงินในประเทศมาเลเซีย

มาตรา 4 ความผิดฐานฟอกเงิน

(1) บุคคลใด ๆ ที่

(a) การทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม เงินที่ได้จากกิจกรรมหรือเครื่องมือที่ผิดกฎหมายของการกระทำผิดกฎหมาย;

(b) การได้มา ได้รับ ครอบครอง อำพราง แปรสภาพ แผลง แลกเปลี่ยน ส่งมอบ จำหน่าย หรือใช้ เงินที่ได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด;

(c) นำออกไปหรือนำเข้ามาในประเทศมาเลเซีย ซึ่งรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือ

(d) ปกปิด ปลอมแปลงหรือขัดขวางการจัดตั้ง แหล่งกำเนิด แหล่งที่มา ที่ตั้งการเคลื่อนย้าย การจำหน่าย การตั้งชื่อ (title of) สิทธิที่เกี่ยวข้องหรือความเป็นเจ้าของ รายได้ที่ได้มาจากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย หรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด การกระทำนั้นเป็นความผิดฐานฟอกเงิน

และจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปีและต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าห้าเท่าของจำนวนเงินหรือมูลค่าของการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดในเวลาที่ได้กระทำ หรือจำนวนห้าล้านริงกิตแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

1.9 ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม มีกฎหมายที่ใช้ในการต่อต้านการฟอกเงิน คือ พระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2000 แต่ต่อมาถูกยกเลิกโดยคำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำความผิดอาญา ค.ศ. 2012 (Criminal Asset Recovery Order 2012 (CARO)) ซึ่งเป็นการออกตามรัฐธรรมนูญ บรูไน ดารุสซาลาม (CONSTITUTION OF BRUNEI DARUSSALAM) ส่วนที่ 11 เบ็ดเตล็ด มาตรา 83 สถานการณ์ฉุกเฉิน (PART XI MISCELLANEOUS Section 83 State of Emergency) ซึ่งเป็นคำสั่งภายใต้มาตรา 83(3)

คำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำความผิดอาญา ค.ศ. 2012 ได้มีการกำหนดคำนิยามที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน โดยกำหนดจากความผิดร้ายแรง

มาตรา 2(1) ในคำสั่งนี้ เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ความผิดร้ายแรง "serious offence" หมายถึง บทบัญญัติที่กระทำความผิดดังนี้

(a) กฎหมายลายลักษณ์อักษรใดๆ ของบรูไนซึ่งมีโทษสูงสุดคือประหารชีวิต จำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือน ปรับไม่น้อยกว่า 1000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น

(b) กฎหมายลายลักษณ์อักษรของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือละเว้นการกระทำซึ่งถ้าหากการกระทำเกิดในบรูไนจะมีโทษสูงสุดจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือมากกว่านั้น²⁰⁸

²⁰⁸ Criminal Asset Recover Order 2012 section 2

ความผิดร้ายแรงของต่างประเทศ "foreign serious offence" มีความหมายเช่นเดียวกับความผิดร้ายแรง (serious offence)

การได้ทรัพย์สินจากการกระทำความผิด "proceeds of crime" หมายความว่า

(a) ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการกระทำความผิดร้ายแรง (serious offence)

(b) ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากการจำหน่ายหรือติดต่อทางอื่นที่ทำให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินที่มาจากกระทำความผิดร้ายแรง และรวมทั้งสัดส่วนของทรัพย์สินที่กลายเป็นทรัพย์สินใดๆ ที่ได้มาโดยตรงจากการกระทำความผิดในภายหลังจากที่มีการแปรสภาพ แลกเปลี่ยน หรือผสมผสานกัน เช่นเดียวกันรายได้ เงินทุน หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับมาจากทรัพย์สินดังกล่าวไม่ว่าเวลาใดๆ ตั้งแต่มีกระทำความผิด และทรัพย์สินใดๆ ที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ในการกระทำที่เป็นความผิดร้ายแรงใดๆ

กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (unlawful activity) หมายถึง

(a) การกระทำหรือละเว้นการกระทำที่เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายของบรูไนหรือต่างประเทศ

(b) การพยายามกระทำความผิดที่เป็นความผิดตามกฎหมายของบรูไนหรือต่างประเทศ

ความผิดฐานฟอกเงิน (Money laundering offences)

มาตรา 3(1) บุคคลที่กระทำความผิดฐานฟอกเงิน ถ้าบุคคลนั้น

(a) เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินหรือทรัพย์สิน การกระทำนั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากการกระทำความผิด

(b) การได้มา (acquires) ได้รับ (receives) การแปรสภาพ (converts) การแลกเปลี่ยน (exchanges) การครอบครอง (possesses) การปกปิด (conceals) การใช้ (uses) การจำหน่าย (disposes) การย้ายออก (remove from) หรือนำเข้ามา (brings into) ในบรูไนซึ่ง

(c) การแปรสภาพ (converts) หรือการโอน (transfers) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการกระทำความผิดร้ายแรง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกปิดหรืออำพรางแหล่งที่มาที่ผิดกฎหมายของเงินหรือทรัพย์สินนั้น การช่วยเหลือบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดเพื่อหลบเลี่ยงการถูกดำเนินคดี

{d} การปกปิด (conceals) หรือการซ่อนเร้น (conceals) แหล่งที่มา ที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้าย กรรมสิทธิ์หรือสิทธิในทรัพย์สินที่ตนเป็นเจ้าของที่ได้มาโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง

{e} การกระทำที่เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่อยู่ในวรรค (a) (b) (c) or (d)

และบุคคลนั้นรู้หรือมีเหตุอันสมควรที่จะเชื่อหรือสงสัยว่า ทรัพย์สินนั้นได้มาหรือรู้ว่าได้มาโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการกระทำกิจกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ทำตามขั้นตอนเพื่อให้แน่ใจว่าทรัพย์สินนั้นได้มาจากการกระทำความผิดหรือไม่

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 500,000 ดอลลาร์บรูไน หรือจำคุกไม่เกินกว่า 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับในกรณีของนิติบุคคลต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000,000 ดอลลาร์บรูไน

2) เพื่อความชัดเจน การกระทำความผิดฐานพอกเงินไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ยืนยันว่า การกระทำนั้นเป็นความผิดร้ายแรง

1.10 ประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ (Civil law) โดยกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการพอกเงินในรูปแบบพระราชบัญญัติหรือเป็นกฎหมายเฉพาะขึ้นมา โดยกำหนดความผิดฐานได้กำหนดในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน พ.ศ. 2542

(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นหรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(4) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโง่รตามประมวลกฎหมายอาญา

(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(9) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(10) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์การอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(11) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื้อมา รับจำหน่าย หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(12) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋วตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(13) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(14) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(15) ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(16) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(17) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(18) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกงหรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

(19) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความอันเป็นโจรสลัด

(20) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความอันไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(21) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธภัณฑ์ เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้ายการรบ หรือการสงคราม

นอกจากความผิดมูลฐานทั้ง 21 ฐานความผิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีความผิดมูลฐานตามกฎหมายอื่นๆ อีก 8 มูลฐาน รวมทั้งหมด 29 ความผิดมูลฐาน ดังต่อไปนี้

(22) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561

มาตรา 73 กำหนดห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเองหรือผู้สมัครอื่น ینگเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

(2) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด สถานศึกษา สถานสงเคราะห์หรือสถาบันอื่นใด

(3) ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีหรสพหรือการรื่นเริงต่าง ๆ

(4) เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

(5) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครหรือพรรคการเมือง

ความใน (3) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้สมัครที่ใช้ความรู้ความสามารถทางศิลปะของตน หาเสียงให้แก่ตนเองโดยไม่ใช้อุปกรณ์ในการแสดงมหรสพ

ความผิดตาม (1) หรือ (2) ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้คณะกรรมการมีอำนาจส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจได้

(23) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561

มาตรา 77 ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เพื่อจูงใจให้ผู้อื่นสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือถอนการสมัคร หรือกระทำการใด ๆ อันไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะเลือกหรือได้รับเลือก หรือเพื่อจูงใจให้ผู้สมัครหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนหรือไม่ลงคะแนนให้แก่ผู้ใดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นมีกำหนดยี่สิบปี

(1) จัด ทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

(2) ทำการแนะนำตัวด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่าง ๆ

(3) เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

(4) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดในคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ หรือชื่อเสียงเกียรติคุณของผู้สมัครใด

ความผิดตาม (1) ให้ถือเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้คณะกรรมการมีอำนาจส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจได้

(24) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25 ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการด้วยประการใด ๆ เพื่อการก่อการร้าย หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับประโยชน์ทางการเงินหรือ

ทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนาให้เงินหรือทรัพย์สินหรือ การดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของบุคคลที่ถูกกำหนดหรือของ บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ผู้ที่กระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การ ก่อการร้าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ”

(25) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยาย อาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

มาตรา 25ผู้ใดจัดหา รวบรวม หรือดำเนินการทางการเงินหรือทรัพย์สิน หรือดำเนินการ ด้วยประการใด ๆ เพื่อการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง หรือโดยรู้อยู่แล้วว่าผู้ได้รับ ประโยชน์ทางการเงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นเป็นบุคคลที่ถูกกำหนด หรือโดยเจตนา ให้เงินหรือทรัพย์สินหรือจากการดำเนินการนั้นถูกนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของ บุคคลที่ถูกกำหนดหรือของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลาย ล้างสูง ผู้ที่กระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลาย ล้าง สูง

(26) ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

มาตรา 22 บัญญัติว่า “ให้การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอก เงิน” ดังนั้น การกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกำหนดไว้ในมาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8

มาตรา 5 ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เป็นสมาชิกหรือเป็นเครือข่ายดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
(2) สมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดร้ายแรงอันเกี่ยวข้องกับองค์กร อาชญากรรมข้ามชาติ

(3) มีส่วนร่วมกระทำการใด ๆ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการกระทำหรือการ ดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรมหรือโดยรู้ถึง เจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

(4) จัดการ ส่งการ ช่วยเหลือ ยุยง อำนวยความสะดวก หรือให้คำปรึกษาในการกระทำ ความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยรู้ถึงวัตถุประสงค์และการดำเนินกิจกรรม หรือ โดยรู้ถึงเจตนาที่จะกระทำความผิดร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าว

ผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

มาตรา 6 ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 5 นอกราชอาณาจักร ผู้นั้นจะต้องรับโทษใน ราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 ถ้าผู้กระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติคนหนึ่งคนใด ได้ลงมือกระทำความผิดร้ายแรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ผู้กระทำ

ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ที่อยู่ด้วยในขณะกระทำความผิดร้ายแรง หรือร่วมประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดร้ายแรงนั้น รวมทั้งบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ และผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้น ต้องระวางโทษตามที่ได้บัญญัติไว้สำหรับความผิดร้ายแรงนั้นทุกคน

มาตรา 8 กำหนดให้บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ เจ้าพนักงาน กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ กระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

(27) ความผิดตามประมวลรัษฎากรตามมาตรา มาตรา 37 ตรี

มาตรา 37 ตรี บัญญัติว่า “ความผิดตามมาตรา 37 มาตรา 37 ทวิ หรือมาตรา 90/4 ที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากร และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่หลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใดทำนองเดียวกัน ตั้งแต่สองล้านบาทต่อปีภาษีขึ้นไป และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือนำส่งภาษีอากรดังกล่าวในลักษณะที่เป็นกระบวนการหรือเป็นเครือข่าย โครงสร้างธุรกรรมอันเป็นเท็จหรือปกปิดเงินได้พึงประเมินหรือรายได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือฉ้อโกงภาษีอากร และมีพฤติกรรมปกปิดหรือซ่อนเร้นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อมิให้ติดตามทรัพย์สินนั้นได้ ให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เมื่ออธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาถ่วงรอกความผิดทางภาษีอากรที่เข้าข่ายความผิดมูลฐานส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป”

(28) ความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(29) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้ตนเองหรือผู้สมัครอื่น ใ้แก่วันการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ที่บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้สมัครหรือผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้แก่ตนเองหรือผู้สมัครอื่น ใ้แก่วันการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด

(2) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัดหรือศาสนสถานอื่น สถานศึกษา สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด

(3) ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่าง ๆ

(4) เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด

(5) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครใด

ห้ามมิให้สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นการกระทำตามหน้าที่และอำนาจที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ ในกรณีที่ต้องคัดกรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อนุมัติโครงการหรือกิจกรรมใหม่ที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่งภายในเก้าสิบวันก่อนวันครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือก่อนการลาออกจากตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่โครงการหรือกิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะเป็นการบรรเทาทุกข์จากภัยธรรมชาติ หรือภัยพิบัติสาธารณะ หรือเป็นโครงการหรือกิจกรรมต่อเนื่องที่กระทำเป็นปกติอยู่แล้ว หรือเป็นโครงการที่ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี

การประกาศนโยบายหรือการดำเนินการตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยวิธีการใช้จ่ายจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิให้ถือว่าเป็นกรณีตาม (1) หรือ (2) เว้นแต่เป็นการโฆษณาหาเสียงเกี่ยวกับนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีเหตุอันควรสงสัยว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินการใดอันมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาและวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งวินิจฉัยว่าการดำเนินการนั้นมีลักษณะเป็นการต้องห้ามดังกล่าว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

ความผิดตาม (1) หรือ (2) ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจได้

จากการกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะเห็นว่า ระบบกฎหมายในกลุ่มประเทศอาเซียนแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ

(1) กลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรหรือซีวิลลอว์ ได้แก่ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศไทย

(2) กลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณีหรือคอมมอนลอว์ ได้แก่ ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐสิงคโปร์

(3) กลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายสังคมนิยม ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

(1) กลุ่มประเทศที่ได้รับอิทธิพลจากระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร ได้แก่ ราชอาณาจักร กัมพูชา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประเทศ	กฎหมาย	รูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐาน
ราชอาณาจักร กัมพูชา	กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Law on Anti-Money Laundering and Combating the financing of Terrorism)	กำหนดแบบกว้างๆ โดยให้นำความผิดฐานฟอกเงินไปใช้กับความผิดมูลฐานทั้งหมดที่ได้ทรัพย์สินจากการกระทำความผิด
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	กฎหมายฉบับที่ 8/2010 เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดการกระทำความผิดที่เป็น การฟอกเงิน (Law No. 8 Year 2010 concerning on the Prevention and Eradication of Criminal Act of Money Laundering)	กำหนดความผิดมูลฐานจากประเภทของความผิดตามข้อ (a)-(x) และและ (y) ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกสี่ปีหรือสี่ปีขึ้นไป
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	รัฐบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2001 (Anti-Money Laundering Act of 2001)	กำหนดความผิดมูลฐานจากประเภทของความผิดอาญา
ประเทศไทย	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (Anti-Money Laundering Act, B.E. 2542)	กำหนดความผิดมูลฐานจากประเภทความผิดทางอาญา
	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561	กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 73(1) (2) ให้ถือเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561	กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 77 (1) ให้ถือเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556	กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 22 เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ	กำหนดให้ความผิดตามมาตรา

	สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559	25 เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	ประมวลรัษฎากร	ความผิดตามมาตรา 37 มาตรา 37 ทวิ หรือมาตรา 90/4.... ให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551	กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 6/1 ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
	พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562	ความผิดตามมาตรา 65 (1) หรือ (2) ให้ถือว่าเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(2) กลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี ได้แก่ ประเทศบรูไนดารุส ซาลาม ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐสิงคโปร์

ประเทศ	กฎหมาย	รูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐาน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	กฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 (The Anti-Money Laundering Law 2014)	กำหนดความผิดมูลฐานจากประเภทความผิดอาญา ในมาตรา 5(a)-(j)
สาธารณรัฐสิงคโปร์	รัฐบัญญัติว่าด้วยการทุจริต การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรงอื่น (การริบทรัพย์) (Corruption, Drug Trafficking and Other Serious Crimes (Confiscation of Benefits Act))	กำหนดความผิดมูลฐานจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดอาญาร้ายแรง โดยความผิดมูลฐานได้กำหนดไว้ในตาราง 1 และตาราง 2 รวม 428 มูลฐาน
ประเทศบรูไน ดารุส	คำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำ	กำหนดความผิดมูลฐานจาก

ซาลาม	ความผิดอาญา ค.ศ. 2012 (Criminal Recovery Order 2012 (CARO))	ความผิดอาญาร้ายแรง โดยกำหนดการกระทำความผิดร้ายแรง หมายถึง กฎหมายลายลักษณ์อักษรใดๆ ของบรูไนซึ่งมีโทษสูงสุดคือประหารชีวิตหรือโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือนหรือโทษปรับไม่น้อยกว่า 1000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น
ประเทศมาเลเซีย	พระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงินต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ค.ศ. 2001 (The Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001)	กำหนดความผิดมูลฐานจากความผิดร้ายแรง โดยการกระทำความผิดร้ายแรง หมายถึง ความผิดใดๆ ภายใต้การกำหนดของตาราง 2 มี 119 มูลฐาน

(3) กลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายสังคมนิยม ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ประเทศ	กฎหมาย	รูปแบบของการกำหนดความผิดมูลฐาน
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายฉบับที่ 50/NA วันที่ 21 กรกฎาคม 2014 (Law on Anti-Money Laundering and Counter-Financing of Terrorism No.50/NA dated 21 July 2014)	กำหนดความหมายของความผิดมูลฐาน โดยรวมประเภทความผิดทางอาญา แต่มีการให้ความหมายของฐานความผิด
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ประมวลกฎหมายอาญา (Criminal Code)	กำหนดความผิดมูลฐานจากลักษณะการกระทำความผิดทางอาญา และกำหนดจากจำนวนเงิน ราคาทรัพย์สิน การได้รับผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมาย

จากรูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐานในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ตามกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายซิวิลลอว์ กลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ และกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายสังคมนิยม จะมีรูปแบบการกำหนดที่เหมือนและแตกต่างกัน

1. การจัดทำกฎหมาย ทุกประเทศในอาเซียนจะมีการกำหนดกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินภายในของประเทศตน โดยจัดทำในรูปแบบกฎหมาย พระราชบัญญัติ รัฐบัญญัติ และคำสั่ง โดยส่วนใหญ่ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายฉบับเดียว แต่มีเพียงบางประเทศ เช่น ประเทศประเทศบรูไน ดารุสซาลาม บรูไน และประเทศไทย ที่มีการกำหนดให้กระทำความผิดที่จะเป็นมูลฐานของการฟอกเงินมีอยู่ในกฎหมายมากกว่าหนึ่งฉบับ แต่การกำหนดของประเทศบรูไน ดารุสซาลาม จะแบ่งกฎหมายฉบับหนึ่ง คือ พระราชบัญญัติลักลอบค้ายาเสพติด (การติดตามทรัพย์สินคืน) ค.ศ. 2000 จะเป็นการกำหนดความผิดมูลฐานเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น และอีกกฎหมายหนึ่งทำในรูปแบบคำสั่ง คือ คำสั่งความผิดอาญาอื่นๆ ค.ศ.2000 (การติดตามทรัพย์สินคืน) จะเป็นความผิดอื่นที่ไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เชื่อว่าจะให้ทุกความผิดนอกจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดมูลฐานในการฟอกเงิน คำสั่งความผิดอาญาอื่นๆ ค.ศ. 2000 นี้ ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดว่า การกระทำความผิดที่จะเป็นความผิดมูลฐานได้นั้น ต้องเป็นความผิดที่มีระวางโทษจำคุกในบรูไนไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือความผิดต่อชีวิต ที่มีระวางโทษประหารชีวิต แต่ในประเทศไทยได้มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่กำหนดให้ความผิดในบทบัญญัตินั้นถือว่าเป็นความผิดมูลฐานในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ทำให้เห็นว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการกำหนดความผิดมูลฐานนอกเหนือจากกฎหมายป้องกันและปราบปรามฟอกเงินที่มีอยู่เดิมจำนวนมาก ไม่ได้มีการรวมเป็นหมวดหมู่ และอาจจะส่งผลต่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพได้

2. ชื่อกฎหมาย ประเทศที่จัดทำกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยบัญญัติขึ้นเป็นกฎหมาย คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยทั้ง 4 ประเทศ จะมีเพียง 3 ประเทศ คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีการบัญญัติชื่อกฎหมายคล้ายกัน คือ กฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Law on Anti-Money Laundering and Combating the financing of Terrorism) ของราชอาณาจักรกัมพูชา กฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 (The Anti-Money Laundering Law 2014) ของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ฉบับที่ 50/NA วันที่ 21 กรกฎาคม 2014 (Law on Anti-Money Laundering and Counter-Financing of Terrorism No.50/NA dated 21 July 2014) ของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กฎหมายทั้ง 3 ฉบับ จะ

ใช้คำเดียวกันว่า Anti-Money Laundering ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการต่อต้านการฟอกเงิน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่ใช้ทางมาตรฐานสากล ส่วนกฎหมายฉบับที่ 8/2010 เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดการกระทำ ความผิดที่เป็นการฟอกเงิน (Law No. 8 Year 2010 concerning on the Prevention and Eradication of Criminal Act of Money Laundering) ของสาธารณรัฐอินโดนีเซียจะแสดงถึงการ ป้องกันและกำจัด ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันไป คือ คำว่า The Prevention and Eradication หมายถึงการป้องกันและการกำจัด

แต่ประเทศไทยได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 (Anti-Money Laundering B.E 2542) การที่ประเทศไทยใช้คำว่า Anti-Money laundering ที่หมายถึง การต่อต้านการฟอกเงินตามมาตรฐานสากลในชื่อกฎหมายภาษาอังกฤษ แต่มีการใช้ถ้อยคำ ในชื่อพระราชบัญญัติว่า “ป้องกันและปราบปราม” การฟอกเงิน นั้นไม่ตรงตามถ้อยคำภาษาอังกฤษที่มีการแปลไว้ เพราะการป้องกัน ใช้คำว่า Prevention และปราบปรามใช้คำว่า Suppression ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า การที่การจัดทำกฎหมายควรมีการกำหนดชื่อกฎหมายในฉบับภาษาไทยและฉบับ ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกัน ดังเช่นในกฎหมายต่างประเทศ เพราะการที่ประเทศไทยกำหนดคำว่า “ป้องกัน” และ “ปราบปราม” จะมีการตีความว่า ป้องกัน และปราบปราม มีความหมายว่าอย่างไร กฎหมายส่วนใดที่บัญญัติมาเพื่อป้องกันการฟอกเงิน และกฎหมายส่วนใดที่บัญญัติมาเพื่อการ ปราบปรามการฟอกเงิน แต่กลับกันการต่อต้านการฟอกเงิน หมายถึง กลุ่มของกฎหมายข้อบังคับและ กระบวนการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันอาชญากรจากการแปลงเงินที่ได้มาอย่างผิดกฎหมายให้เป็น รายได้ที่ถูกกฎหมาย²⁰⁹ จากความหมายที่มีกำหนดคำว่า “ต่อต้าน” หรือ “Anti” ซึ่งเป็นถ้อยคำกว้าง กว่าป้องกันและปราบปราม แต่ไม่ว่าชื่อกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินใน ประเทศไทยจะเป็นใช้ถ้อยคำใด จะใช้ถ้อยคำเหมือนกับราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพ เมียนมา ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยหรือคล้ายกับสาธารณรัฐอินโดนีเซียก็ตาม ควรจะกำหนด ถ้อยคำทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตรงกัน เพราะการกำหนดให้สอดคล้องกันเพื่อให้ผู้ บังคับใช้กฎหมายสามารถเข้าใจเจตนารมณ์และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบการกำหนดความผิดมูลฐาน ในกลุ่มประเทศอาเซียนไม่ว่าจะเป็นประเทศในกลุ่ม ระบบกฎหมายใด ก็มีการจัดทำกฎหมายกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนด ความผิดมูลฐานที่คล้ายกัน เนื่องจากการกลุ่มประเทศอาเซียน 10 ประเทศนี้ เป็นสมาชิกขององค์การ สหประชาชาติ ทำให้ทุกประเทศต้องปฏิบัติตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนิน มาตรการทางการเงิน ซึ่งกำหนดให้การกำหนดความผิดมูลฐานต้องเป็นไปตามประเภทของความผิดที่ ได้กำหนดไว้ 21 ประเภท คือ

ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ หมายถึง

- การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ผู้เรียกค่าคุ้มครอง
- การก่อการร้าย รวมถึง TF
- การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน
- การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอารัดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก

²⁰⁹ WILL KENTON. Anti Money Laundering (AML). (Online) Available from: <https://www.investopedia.com/terms/a/aml.asp>. [2019, March 25]

- การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- การลักลอบค้าอาวุธ
- การลักลอบค้าของโจรสลัดและสินค้าอื่นๆ
- การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน
- การฉ้อโกง
- การปลอมแปลงเงินตรา
- การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์
- อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
- ฆาตกรรม, การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส
- การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน
- การปล้นหรือลักทรัพย์
- การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษีสรรพสามิต และภาษีทั่วไป)
- อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม)
- การข่มขู่กรรโชก
- การปลอมแปลง
- การกระทำอันเป็นโจรสลัด
- การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับความผิดประเภทต่างๆ ที่จะนำมารวมไว้เป็นความผิดมูลฐานภายใต้หัวข้อแต่ละหัวข้อข้างต้นนั้นแต่ละประเทศอาจจะพิจารณาจากกฎหมายภายในประเทศของตนว่าจะกำหนดหรือนิยามการกระทำความผิดเหล่านั้นอย่างไร และลักษณะขององค์ประกอบความผิดแต่ละอย่างนั้นจะเป็นอย่างไรจึงจะทำให้ความผิดเหล่านั้นเป็นความผิดร้ายแรง

จากประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ ทำให้แต่ละประเทศได้กำหนดความผิดมูลฐานที่ต้องมีประเภทของความผิดดังกล่าวไว้ในกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย โดยจะมีประเทศที่ได้มีการกำหนดประเภทของความผิดดังกล่าวไว้ชัดเจน คือ การกำหนดเป็นตามประเภทของความผิดที่กำหนดไว้แต่ละประเภท กับกำหนดความผิดมูลฐานตามประเภทที่กำหนดไว้รวมไว้กับความผิดมูลฐานอื่นที่มีจำนวนมาก ซึ่งในการกำหนดเป็นตามประเภทของความผิดที่กำหนดไว้แต่ละประเภทนั้นมี ประเทศไทย ประเทศลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ กับกำหนดความผิดมูลฐานตามประเภทที่กำหนดไว้รวมไว้กับความผิดมูลฐานอื่นที่มีจำนวนมาก คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย บรูไน สาธารณรัฐสิงคโปร์

2. วิเคราะห์แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียน

ในการวิเคราะห์ตามหัวข้อนี้จะเป็นการวิเคราะห์ในส่วนของประเทศในกลุ่มอาเซียน 9 ประเทศ เพื่อหาแนวทางที่มีการกำหนดในต่างประเทศ เพื่อนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับประเทศไทยในหัวข้อต่อไป

2.1 ราชอาณาจักรกัมพูชา

แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของราชอาณาจักรจะมีแนวทางการกำหนดแบบกว้างๆ แล้วนำความผิดฐานพอกเงินไปใช้กับความผิดอาญาทั้งหมด หรือที่เรียกว่า All Crime

2.2 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว)

สปป.ลาว ได้ยอมรับแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานมาใช้ในการกำหนดความผิดมูลฐานในประเทศของตนโดย ได้นำแนวทางการกำหนดแบบผสมมาใช้ โดยเป็นการผสมผสานระหว่าง การกำหนดขั้นต่ำและการกำหนดรายชื่อมาใช้

2.3 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

แนวทางผสมผสานระหว่างกำหนดขั้นต่ำและแนวทางรายชื่อที่กำหนดความผิดมูลฐานที่นำไปสู่การพอกเงิน การกระทำความผิดใดๆ ที่มีโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ถือว่าเป็นความผิดมูลฐาน ส่วนการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในกฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายทั้งหมดมีอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 3 ปี หรือ 10 ปี

2.4 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้ยอมรับแนวทางการกำหนดโดยให้ความผิดอาญาทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐานในประมวลกฎหมายอาญา

2.5 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์ได้ยอมรับแนวทางการระบุรายชื่อที่นำไปสู่การกำหนดขอบเขตของความผิดมูลฐาน โดยมาตรา 3 (i) ของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน กำหนดขอบเขตของความผิดมูลฐานว่าต้องเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ประเภทความผิดที่ได้กำหนดไว้ในคำนิยามของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการพอกเงิน

2.6 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซียได้มี การยอมรับการผสมผสานระหว่างแนวทางการกำหนดรายชื่อ และการกำหนดโทษขั้นต่ำมาเป็นขอบเขตความผิดมูลฐานที่นำไปสู่การพอกเงิน

2.7 สาธารณรัฐสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐานก็คือ รัฐบัญญัติ CDSA ได้นำแนวทางระบุชื่อมากำหนดความผิดมูลฐาน โดยได้มีการจัดทำตารางแนบสองตาราง โดยตารางที่ 1 จะเป็นความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค้าเสพติด และตารางที่ 2 เป็นความผิดร้ายแรงอื่นๆ โดยทั้งสองตารางรวมกันจะประกอบไปด้วยความผิดอาญาร้ายแรง 400 ฐาน ซึ่งมีกำหนดจากอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไปตามที่อนุสัญญาพาลเลโมกำหนด และครอบคลุมประเภทความผิดที่กำหนดไว้ทั้งหมด 21 ประเภทที่กำหนดโดยคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน แต่อาจจะมีการกำหนดความผิดมูลฐานที่มีอัตราโทษน้อยกว่า 4 ปี ก็ได้ ถ้าการกระทำนั้นได้พอกเงินจากเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่มีความผิดอาญาร้ายแรงน้อยกว่า

2.8 ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียใช้แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานโดยจัดทำเป็นการระบุชื่อความผิดมูลฐาน โดยในวันที่ 14 กรกฎาคม 2557 ได้มีการกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงมากกว่า 280 ฐาน จาก

รายชื่อกฎหมาย 42 ฉบับ เป็นความผิดมูลฐานโดยระบุไว้ในตารางที่ 2 ของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน 2001

2.9 ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

ประเทศบรูไน ดารุสซาลามได้ยอมรับแนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำ โดยกำหนดความผิดมูลฐานมาจาก ความผิดร้ายแรงที่เป็นการกระทำความผิดที่มีโทษสูงสุดคือ ประหารชีวิต โทษจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือโทษปรับไม่น้อยกว่า 1000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น

ประเทศ	แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐาน
1. ราชอาณาจักรกัมพูชา	ความผิดอาญาทั้งหมด
2. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว)	ความผิดอาญาทั้งหมด
3. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา	แนวทางผสมผสานระหว่างการกำหนดขั้นต่ำและแนวทางรายชื่อ
4. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	ความผิดอาญาทั้งหมด
5. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	การระบุรายชื่อ
6. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ผสมผสานระหว่างแนวทางการกำหนดรายชื่อและการกำหนดโทษขั้นต่ำ
7. สาธารณรัฐสิงคโปร์	การระบุรายชื่อ และจัดทำตารางท้าย
8. ประเทศมาเลเซีย	การระบุรายชื่อ และจัดทำตารางท้าย
9. ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม	แนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำ

จากตารางจะเห็นได้ว่า แนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐานที่มีการนำไปใช้ในการจัดทำกฎหมายจะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มด้วยกันคือ

- 1) ความผิดอาญาทั้งหมด
- 2) ผสมผสานระหว่างการกำหนดขั้นต่ำและการกำหนดรายชื่อ
- 3) กำหนดระดับขั้นต่ำ
- 4) การระบุรายชื่อ
- 5) การระบุรายชื่อ และจัดทำตารางท้าย

โดยในแต่ละแนวทางสามารถแบ่งประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ ดังนี้

1) แนวทางกำหนดความผิดมูลฐานจากความผิดอาญาทั้งหมด โดยประเทศที่นำแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานมาใช้คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ราชอาณาจักรกัมพูชา มีการออกกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับความผิดมูลฐานไว้ในมาตรา 3 คำนิยาม โดยให้ความหมายว่า การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงและการกระทำความผิดอาญาเล็กน้อย แม้ว่าจะเป็นความผิดที่กระทำลงในนอกราชอาณาจักรก็ตาม หากการกระทำนั้นได้รายได้จากการกระทำ

ความผิด แล้วมีการนำรายได้นั้นมาดำเนินการเกี่ยวกับการฟอกเงินตามคำนิยามมาตรา 3(a) ผู้เขียนเห็นว่า การกำหนดให้ความผิดอาญาที่เป็นความร้ายแรง และเป็นความผิดอาญาเล็กน้อยๆ เป็นความผิดมูลฐาน ทำให้ทุกการกระทำความที่เข้าลักษณะดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐาน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 มาตรา 8 โดยกำหนดให้ความผิดมูลฐาน หมายถึง การกระทำความผิดอาญาใดๆ ที่เป็นสาเหตุของการฟอกเงิน ซึ่งรวมถึงการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรของ สปป.ลาว ซึ่งได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดมูลฐาน โดยการกระทำกระทำเหล่านี้รวมถึงการฉ้อโกง การโจรกรรม การฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกาย การลักพาตัว การกักขังและจับตัวประกัน การขายสินค้าที่ผิดกฎหมาย การปลอมแปลงเงินตรา รวมถึงการปลอมเช็คที่เป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การทุจริตรวมถึงการให้และรับสินบน การค้าประเวณีในเด็กและผู้ใหญ่ การค้ามนุษย์ การลักลอบขนคนเข้าเมือง การผลิตและลักลอบค้ายาเสพติด การค้าอาวุธสงครามและวัตถุระเบิด การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ผู้ใช้เงินเรียกค่าคุ้มครอง การก่อการร้ายรวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทางภาษี การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในและปั่นหุ้นในตลาด การหลบเลี่ยงภาษีและภาษีศุลกากร การกรรโชกทรัพย์ โจรสลัด และความผิดอื่นๆ จากการกำหนดความผิดมูลฐานของ สปป.ลาว ผู้วิจัยเห็นว่า แม้ สปป.ลาว จะมีการนำเอาแนวทางการกำหนดความผิดอาญาทั้งหมดมาเป็นแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานแล้ว ยังมีการกำหนดประเภทของความผิดอาญาเพิ่มเติมอีกต่อท้ายคำนิยามศัพท์ เป็นเพราะเพื่อให้เป็นตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินที่แต่ละประเทศต้องมีความผิดมูลฐานตามมาตรฐานขั้นต่ำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้

ส่วนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีการกำหนดความผิดมูลฐานในประมวลกฎหมายอาญา (Criminal Code) มาตรา 324 การฟอกเงิน กำหนดให้บุคคลที่กระทำการใดๆ ตาม (a) (b) (c) (d) ต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี อันไม่ได้เป็นการจำกัดความผิดมูลฐานว่าจะมาจากการกระทำใด เพียงแต่กำหนดว่าจะต้องเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอาชญากรรม ดังนั้น หากการกระทำใดมีกฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานี้ และการกระทำตาม (a) (b) (c) (d) ก็จะเป็นความผิดฐานฟอกเงิน แต่ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินอาจจะต้องรับโทษหนักขึ้นหากเข้ากรณีตามข้อ 2 หรือข้อ 3 ซึ่งในข้อ 2 กำหนดให้

- a) การกระทำความผิดโดยเป็นองค์กร (organized group)
- b) ผู้กระทำความผิดใช้ตำแหน่งหรืออำนาจในทางที่ผิดเพื่อกระทำความผิด
- c) การกระทำความผิดที่เป็นการกระทำมากกว่าหนึ่งครั้ง
- d) การกระทำความผิดที่เป็นการกระทำของอย่างมืออาชีพ
 - dd) การกระทำความผิดที่เกี่ยวกับการใช้วิธีการหลอกลวง
- e) การมีเงินหรือทรัพย์สินผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงิน 200 ล้านดองเวียดนาม ถึง 500 ล้านดองเวียดนาม
- g) การได้รับผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงิน 50 ล้านดองเวียดนาม ถึง 100 ดองเวียดนาม

h) การกระทำผิดที่เป็นอันตรายซ้ำ (Dangerous recidivism) ต้องระวางโทษจำคุก (imprisonment) 5 ปี ถึง 10 ปี

ส่วนในข้อ 3 จะเป็นการกระทำในกรณีดังต่อไปนี้

a) การมีเงินหรือทรัพย์สินที่ผิดกฎหมายเป็นจำนวนเงินมากกว่า 500 ล้านบาท

b) การได้ผลประโยชน์ที่ผิดกฎหมายมากกว่า 100 ล้านบาท

c) การกระทำความผิดที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินของประเทศและระบบทางการเงิน (finance system) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 10 ปี ถึง 15 ปี

ทำให้เห็นว่า แม้จะกำหนดให้กระทำผิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐานตามแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่กำหนดให้ความผิดอาญาทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐานก็ตาม แต่ก็มีกรณีพิจารณาลักษณะหรือกรณีของการกระทำที่เป็นอาชญากรรมให้ต้องรับโทษหนักขึ้นตามความร้ายแรงที่ผู้กระทำความผิดได้ลง

2) แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานโดยการผสมผสานระหว่างกำหนดขั้นต่ำและการกำหนดรายชื่อ โดยประเทศที่นำแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานมาใช้คือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยกำหนดความผิดมูลฐานในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 โดยนำแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่ผสมผสานระหว่างกำหนดขั้นต่ำและการกำหนดรายชื่อมาใช้ มาตรา 5 ที่กำหนดว่า การฟอกเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดใดๆ ดังต่อไปนี้ จะความผิดตามกฎหมายนี้ คือ

(a) การกระทำความผิดโดยองค์กรอาชญากรรม

(b) การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณีรวมถึงการค้าประเวณีเด็ก

(c) การกระทำความผิดเกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา)

(d) ความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม

(e) ความผิดเกี่ยวกับการหลอกลวงและอาชญากรรมทางภาษีอื่นๆ

(f) ความผิดเกี่ยวกับโจรสลัด

(g) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

(h) ความผิดเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในเพื่อได้ผลประโยชน์จากบุคคล โดยบุคคลนั้นเป็นผู้ทราบข้อมูลและมีการใช้ข้อมูลดังกล่าวด้วยตนเองหรือจัดหาให้แก่บุคคลอื่นและบันทึก

(i) การกระทำความผิดใดๆ ที่มีโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ภายใต้กฎหมายของประเทศ

(j) การกระทำความผิดที่กำหนดโดยรัฐบาลสหภาพ โดยให้มีผลใช้บังคับภายใต้กฎหมายนี้ฉบับนี้

(k) การเข้ามามีส่วนร่วม การสนับสนุน การส่งเสริม การจัดหา การจัดการ การให้คำปรึกษา และการเข้ามาเป็นสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม และการกระทำอื่นๆ ที่เป็นความผิดด้วย เช่น การกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำ การพยายามการกระทำ การสมคบคิดที่จะกระทำความผิดใดๆ ที่อยู่ในอนุมาตรา (a)-(j)

ประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar The Government of the Union Notification No (24/2015) 11th Waxing of Tagu 1376 M.E.(30 March, 2015) ในการใช้อำนาจอนุมาตรา (j) แห่งมาตรา 5 ของกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินแห่งรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาจึงได้ออกประกาศฉบับนี้

ความผิดดังต่อไปนี้เป็นความผิดมูลฐานที่กำหนดตามกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน

- (1) การก่อการร้ายและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Terrorism including financing of terrorism)
- (2) การค้ามนุษย์และการลักลอบขนย้ายถิ่นฐาน (Trafficking in human beings and migrant smuggling)
- (3) การลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท(Illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances)
- (4) การลักลอบค้าอาวุธ (Illicit arms trafficking)
- (5) การลักลอบขนสินค้าที่ถูกขโมยและสินค้าอื่นๆ ที่ผิดกฎหมาย (Illicit trafficking in stolen and other goods)
- (6) การทุจริตและการติดสินบน (Corruption and bribery)
- (7) การฉ้อโกง (Fraud)
- (8) การปลอมแปลงเงินตรา (Counterfeiting currency)
- (9) การฆาตกรรมและการทำร้ายอันตรายสาหัส (Murder and grievous bodily injury)
- (10) การลักพาตัว การจับตัวไปเรียกค่าไถ่ (Kidnapping, illegal restraint and hostage-taking)
- (11) การชิงทรัพย์และลักทรัพย์ (Robbery or theft)
- (12) การหลบเลี่ยงรวมถึงภาษีศุลกากรและภาษีสรรพสามิต (Smuggling including in relation to customs and excise duties and taxes;)
- (13) การกรรโชก (Extortion)
- (14) การปลอมเอกสาร (Forgery)

จากกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 และประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาจะเห็นได้ว่าการกำหนดความผิดมูลฐานตามแนวทางการผสมผสานโดยมีการกำหนดขั้นต่ำจะเป็นการกำหนดการกระทำผิดใดๆ ที่มีโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป ให้เป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา 5(i) และใช้แนวทางระบุรายชื่อกำหนดประเภทของความผิดอื่นๆ มาตรา 5 (a) – (h) และในประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาตาม (1) – (14) ผู้วิจัยเห็นว่า การกำหนดความผิดมูลฐานของสาธารณรัฐเมียนมา เป็นการกำหนดความผิดมูลฐานที่พิจารณาในส่วนของอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป แต่การกำหนดประเภทของความผิดนั้นเป็นความผิดมูลฐานที่ได้มีการกำหนดไว้ใน (a) – (h) แต่เนื่องจากการกำหนดความผิดมูลฐานจะต้องครบตามมาตรขั้นต่ำตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน ทำให้ต้องมีการประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาเพื่อกำหนดประเภทของความผิดมูลฐานให้ครบ

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย การกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายฉบับที่ 8/2010 เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดการกระทำผิดที่เป็นการฟอกเงิน (Law No. 8 Year 2010 concerning on the Prevention and Eradication of Criminal Act of Money Laundering) โดยนำแนวทางผสมผสานระหว่างแนวทางการกำหนดรายชื่อกิจกรรมและการกำหนดโทษขั้นต่ำมาใช้ การกำหนดความผิดมูลฐานได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา 2 (1) การได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำผิดนั้นอาจจะเป็นทรัพย์สินที่แปรสภาพมาจากอาชญากรรมดังต่อไปนี้ (a) การทุจริต (b) การติดสินบน (c) การลักลอบค้าสินค้า (d) การค้ามนุษย์ (e) การลักลอบขนแรงงานข้ามชาติ (f) ในด้านธนาคาร (g) ในด้านตลาดทุน (h) ในด้านการประกันภัย (i) ยาเสพติด (j) วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (k) การค้าขาย (l) การค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย (m) การลักพาตัว (n) การก่อการร้าย (o) การโจรกรรม (p) การยักยอก (q) การฉ้อโกง (r) การปลอมเงินตรา (s) การพนัน (t) การค้าประเวณี (u) ในด้านภาษี (v) ในด้านป่าไม้ (w) ในด้านสิ่งแวดล้อม (x) ในด้านการขนส่งระหว่างประเทศ และใน (y) การกระทำผิดฐานอื่นที่กำหนดโทษจำคุกสี่ปีหรือกว่านั้นขึ้นไป ซึ่งเป็นการกระทำในอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หรือการกระทำผิดนอกอาณาเขตสาธารณรัฐอินโดนีเซียและความผิดนั้นถือว่าการกระทำผิดตามกฎหมายของของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จากบทบัญญัติมาตรา 2 ผู้วิจัยเห็นว่า การกำหนดความผิดมูลฐานของสาธารณรัฐอินโดนีเซียจะเป็นการกำหนดประเภทความผิดทางอาญาในแต่ละด้านไว้ตาม (a) – (x) ซึ่งเป็นแนวทางการระบุรายชื่อกิจกรรมและกำหนดให้การกระทำผิดฐานอื่นที่กำหนดโทษจำคุกสี่ปีหรือกว่านั้นขึ้นไป เป็นความผิดมูลฐาน อันเป็นไปตามแนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำ

3) แนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำ โดยประเทศที่นำแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานมาใช้คือ ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม

ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ได้มีบัญญัติกฎหมายใหม่เพื่ออุดช่องว่างตามที่ได้รับรายงานการประเมินผลร่วมกันของ FATF คือ คำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำผิดอาญา ค.ศ. 2012 (Criminal Recovery Order 2012 (CARO)) ซึ่งเป็นการออกตามรัฐธรรมนูญบรูไน ดารุสซาลาม (CONSTITUTION OF BRUNEI DARUSSALAM) ส่วนที่ 11 เบ็ดเตล็ด มาตรา 83 สถานการณ์ฉุกเฉิน (PART XI MISCELLANEOUS Section 83 State of Emergency) ซึ่งเป็นคำสั่งภายใต้มาตรา 83(3) และยกเลิกบทที่ 209 การต่อต้านการฟอกเงิน (ANTI MONEY-LAUNDERING) และยกเลิก The Drug Trafficking (Recovery of Proceeds) Act 2000

คำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำผิดอาญา ค.ศ. 2012 ได้มีการกำหนดคำนิยามที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน โดยกำหนดจากความผิดร้ายแรง ตามมาตรา 2(1) โดยพิจารณาจากอัตราโทษขั้นต่ำอันเป็นแนวทางระบุขั้นต่ำ (Threshold Approach) ในการกำหนดความผิดมูลฐาน

มาตรา 2(1) กำหนดว่า ในคำสั่งนี้ เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ความผิดร้ายแรง (serious offence) หมายถึง บทบัญญัติที่กระทำความผิดดังนี้

(a) กฎหมายใดๆ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรในบรูไนที่กำหนดโทษสูงสุดคือประหารชีวิต โทษจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือนหรือ โทษปรับไม่น้อยกว่า 1000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น

(b) กฎหมายใดๆ ที่เป็นลายลักษณ์อักษรของต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือละเว้นการกระทำ ซึ่งถ้าหากการกระทำได้เกิดขึ้นในประเทศบรูไน ดารุสซาลาม แล้วจะมีโทษสูงสุดจำคุก

ไม่น้อยกว่า 6 เดือน หรือมากกว่านั้น รวมถึงการกระทำความผิดที่มีลักษณะเกี่ยวกับเงินโดยเฉพาะ (purely fiscal character)

ความผิดร้ายแรงของต่างประเทศ "foreign serious offence" มีความหมายเช่นเดียวกับ ความผิดร้ายแรง (serious offence)

การได้ทรัพย์สินจากการกระทำความผิด "proceeds of crime" หมายความว่า

(a) ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการกระทำความผิดร้ายแรง (serious offence)

(b) ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับจากการจำหน่ายหรือติดต่อทางอื่นที่ทำให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินที่มาจากกระทำความผิดร้ายแรง

และรวมทั้งสัดส่วนของทรัพย์สินที่กลายเป็นทรัพย์สินใดๆ ที่ได้มาโดยตรงจากการกระทำความผิดในภายหลังจากที่มีการแปรสภาพ แลกเปลี่ยน หรือผสมผสานกัน เช่นเดียวกันรายได้ เงินทุน หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ได้รับมาจากทรัพย์สินดังกล่าวไม่ว่าเวลาใดๆ ตั้งแต่มีกระทำความผิด และทรัพย์สินใดๆ ที่ใช้หรือมีเจตนาจะใช้ในการกระทำที่เป็นความผิดร้ายแรงใดๆ

จากการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ผู้วิจัยเห็นว่า ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ได้มีการกำหนดความผิดมูลฐานโดยพิจารณาจากความผิดร้ายแรงที่พิจารณาจากอัตราโทษ ซึ่งเป็นแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานตามระดับขั้นต่ำ ซึ่งกำหนดโทษ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นระวางโทษที่สูงที่สุด โทษจำคุก มีการกำหนดจะต้องไม่น้อยกว่า 6 เดือน และโทษปรับ จะต้องปรับเป็นเงินไม่น้อยกว่า 1,000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น และการกระทำความผิดร้ายแรงนั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากการกระทำความผิด (Proceeds of crime)

4) แนวทางการระบुरายชื่อ โดยประเทศที่นำแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานมาใช้คือ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ได้กำหนดรัฐบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2001 ภายหลังจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติสาธารณะ ฉบับที่ 9194 (Republic Act NO.9194) ซึ่งการกำหนดความผิดมูลฐานของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้ใช้คำว่า "กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย" (Unlawful activity) ซึ่งกำหนดไว้ใน มาตรา 3(i) ของรัฐบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2001 และครอบคลุมความผิดมูลฐานที่กว้างที่สุด โดยมาตรา 3(i) กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (Unlawful Activities) หมายถึง (1) ความผิดเกี่ยวกับการลักพาตัว (2) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดภายใต้ The Dangerous Drugs Act 1972 (3) ความผิดเกี่ยวกับการรับสินบนภายใต้ The Anti-Grafted and Corrupted Practice Act (4) ความผิดเกี่ยวกับการเรียกค่าไถ่ (5) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญาฟิลิปปินส์ (6) ความผิดเกี่ยวกับการพนัน (7) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด (8) ความผิดเกี่ยวกับ Qualified Theft (9) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน (Swindling) (10) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบขนของผิดกฎหมาย (11) ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตภายใต้ Electric Commerce Act 2000 (12) ความผิดเกี่ยวกับสลัดอากาศ การวางเพลิง การฆาตกรรม ตามประมวลกฎหมายอาญาที่อาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการก่อการร้าย (13) การทุจริตเกี่ยวกับหลักทรัพย์ ภายใต้ Security Regulation Code of 2000 (14) ความผิดรุนแรงที่มีบทลงโทษตามกฎหมายต่างประเทศ

โดยกิจกรรมที่ผิดกฎหมายได้มีการอธิบายเพิ่มเติมใน Revised Implementing rules and regulations republic act NO.9160, AS AMENDED BY REPUBLIC ACT NO.9194 AND REPUBLIC ACT.10167 ได้อธิบายรายละเอียดกิจกรรมที่ผิดกฎหมายจากที่ได้มีการกำหนดไว้ (1) – (14) ซึ่งรวมได้ทั้งหมด 114 ความผิดมูลฐาน อันเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายที่นำไปสู่การกระทำ ความผิดฐานฟอกเงินตามมาตรา 4 ต่อไป

5) แนวทางการระบुरายชื่อ และจัดทำตารางท้าย โดยประเทศที่นำแนวทางการกำหนด ความผิดมูลฐานมาใช้คือ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย

สาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐานก็คือ รัฐบัญญัติว่า ด้วยการทุจริต การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรงอื่นๆ (การริบทรัพย์) ค.ศ. 1993 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ.2007 (Corruption, Drug Trafficking and Other Serious Crimes (Confiscation of Benefits Act) ได้นำแนวทางระบुरายชื่อที่กำหนดความผิดมูลฐาน โดยได้มีการจัดทำตารางแนบ สองตาราง โดยตารางที่ 1 จะเป็นความผิดเกี่ยวกับการลักลอบค้าเสพติด และตารางที่ 2 เป็นความผิด ร้ายแรงอื่นๆ โดยทั้งสองตารางรวมกันจะประกอบไปด้วยความผิดอาญาร้ายแรง 400 ฐาน ซึ่งมี กำหนดจากอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไปตามที่อนุสัญญาพาเลโมกำหนด และครอบคลุมประเภท ความผิดที่กำหนดไว้ทั้งหมด 21 ประเภทที่กำหนดโดยคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทาง การเงิน แต่อาจจะมีการกำหนดความผิดมูลฐานที่มีอัตราโทษน้อยกว่า 4 ปี ก็ได้ ถ้าการกระทำนั้นได้ ฟอกเงินจากเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่มีความผิดอาญาร้ายแรงน้อยกว่า

ประเทศมาเลเซีย ได้มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดความผิดมูลฐาน คือ พระราชบัญญัติ ต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิด กฏหมาย ค.ศ. 2001 (The Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย Anti-money laundering and anti-terrorism financing (Amendment) Act 2014 หรือ Act A1467 ซึ่งใช้แนวทางการ กำหนดความผิดมูลฐานโดยจัดทำเป็นการระบुरายชื่อความผิดมูลฐาน โดยในวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2557 ได้มีการกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงมากกว่า 300 ฐาน จากรายชื่อกฎหมาย 42 ฉบับ เป็น ความผิดมูลฐานโดยระบุไว้ในตารางที่ 2 ของพระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการ สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ค.ศ. 2001 เช่น ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา, ความผิดตามกฎหมายยาเสพติด, ความผิดตามกฎหมาย เกี่ยวกับระเบิด, ความผิดตามกฎหมายอาวุธปืน, ความผิดตามกฎหมายอุตสาหกรรม, ความผิดตาม กฎหมายประกันภัย, ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการลักพาตัว, ความผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน , ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับธนาคารและสถาบันการเงิน, ความผิดตาม กฎหมายการพนัน, ความผิดตามกฎหมายเด็ก, ความผิดตามกฎหมายบริษัท, ความผิดตามกฎหมาย ลิขสิทธิ์, ความผิดตามกฎหมายวัตถุระเบิดและอาวุธ, ความผิดตามกฎหมายศุลกากร, ความผิดตาม กฎหมายเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา, ความผิดตามกฎหมายความปลอดภัยในโรงงาน อุตสาหกรรม เป็นต้น

โดยกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดค่านियามไว้ในมาตรา 3 โดยมีค่านियามศัพท์ที่สำคัญ ดังนี้

(1) กิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (Unlawful activity) หมายถึง กิจกรรมใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรง (serious offence) หรือการกระทำใดๆ ที่เป็นความผิดร้ายแรงในต่างประเทศ (foreign serious offence)

(2) “รายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย” (Proceeds of Unlawful activity) หมายถึง ทรัพย์สินหรือสิ่งใด ๆ ที่ได้กำไรทางเศรษฐกิจ หรือผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทรัพย์สินภายในหรือนอกมาเลเซีย

(a) ซึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน -

(i) ได้รับหรือได้มาโดยตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมใด ๆ ที่ผิดกฎหมาย

(ii) ได้รับหรือได้มาจากการจำหน่ายหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด ที่อ้างถึงในอนุวรรค (i); หรือ

(iii) ได้มาโดยใช้ทรัพย์สินที่ได้รับหรือได้มาจากบุคคลใด ๆ ผ่านการปกปิดหรือการกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดที่อ้างถึงในอนุวรรค (i) หรือ (ii); หรือ-

(3) ความผิดร้ายแรง (Serious Offense) หมายถึง

(a) การกระทำความผิดใดๆ ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของ Second Schedule

(b) การพยายามกระทำความผิด เหล่านั้น หรือ

(c) การช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(4) “เครื่องมือของความผิด” (instrumentalities of an offence) หมายถึง -

(a) สิ่งใด ๆ ที่ใช้ในหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในกิจกรรมใดๆ ที่ผิดกฎหมาย; หรือ

(b) ทรัพย์สินใด ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนที่ในหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดในกิจกรรมใดๆ ที่ผิดกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดหรือทรัพย์สินที่อยู่ภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซีย;

(5) “Dealing” หมายถึง การกระทำที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดอันได้แก่

(a) การริบทรัพย์สิน

(b) ปกปิดที่ไปที่มาของทรัพย์สิน

(c) ทำลายหรือแปลงสภาพทรัพย์สิน

(d) นำทรัพย์สินเข้ามาหรือออกนอกมาเลเซีย

(e) ใช้ทรัพย์สินเพื่อแสวงหาประโยชน์ด้วยวิธีการอื่น

(f) ใช้เป็นหลักประกันในการชำระหนี้อื่นๆ

มาตรา 4 ความผิดฐานฟอกเงิน

(1) บุคคลใด ๆ ที่

(a) การทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อม เงินที่ได้จากกิจกรรมหรือเครื่องมือที่ผิดกฎหมายของการกระทำความผิดกฎหมาย;

(b) การได้มา, ได้รับ, ครอบครอง, อำพราง, แปรสภาพ, แปลง, แลกเปลี่ยน, ส่งมอบจำหน่ายหรือใช้ เงินที่ได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด;

(c) นำออกไปหรือนำเข้ามาในประเทศมาเลเซีย ซึ่งรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือ

d) ปกปิด ปลอมแปลงหรือขัดขวางการจัดตั้ง แหล่งกำเนิด แหล่งที่มา ที่ตั้งการเคลื่อนย้าย การจำหน่าย การตั้งชื่อ (title of) สิทธิที่เกี่ยวกับหรือความเป็นเจ้าของ รายได้ที่ได้มาจากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย หรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด การกระทำนั้นเป็นความผิดฐานฟอกเงิน

และจะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปีและต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าห้าเท่าของจำนวนเงินหรือมูลค่าของการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดในเวลาที่ได้กระทำ หรือจำนวนห้าล้านริงกิตแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า

จากการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศมาเลเซีย ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นการกำหนดความผิดมูลฐานโดยการกำหนดจากความผิดอาญาร้ายแรง ซึ่งการกระทำความผิดใดๆที่อยู่ภายใต้การกำหนดของตารางที่สอง ซึ่งเป็นตารางกำหนดความผิดที่เป็นความผิดอาญาร้ายแรง โดยเรียงตามลำดับตัวอักษร ของชื่อกฎหมายและระบุนามความไว้ในแต่พระราชบัญญัติ ทำให้เหมาะสมกับการต่อต้านการฟอกเงิน ที่พิจารณาตามความผิดอาญาร้ายแรงตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศในกลุ่มอาเซียนกับประเทศไทยในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ประเทศไทย ได้มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ทั้งหมด 29 ฐาน ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดความผิดมูลฐานตามแนวทางระบุรายชื่อ (list approach) มาใช้ โดยทั้ง 29 ความผิดมูลฐานได้แบ่งออกเป็นในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จำนวน 21 มูลฐาน และในกฎหมายอื่นๆ อีก 8 มูลฐาน ด้วยกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(22) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 73

(23) ความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 มาตรา 77

(24) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25

(25) ความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 มาตรา 25

(26) ความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556

(27) ความผิดตามประมวลรัษฎากรตามมาตรา มาตรา 37 ตรี

(28) ความผิดเกี่ยวกับการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(29) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้ตนเองหรือผู้สมัครอื่น ใ้ห้งดเว้นการลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร หรือการชักชวนให้ไปลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562 มาตรา 63

จากการกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศในกลุ่มระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ซึ่งก็คือ ราชาอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์และ ประเทศอินโดนีเซีย จะเห็นว่า มีแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่แตกต่างกัน กล่าว ประเทศไทยเป็นการกำหนดที่กำหนดให้ความผิดมูลฐานอยู่ในกฎหมายหลัก 1 ฉบับ และมีในกฎหมายอื่นๆ อีก โดยระบุเป็นรายชื่อของความผิดตามกฎหมาย แต่ในราชอาณาจักรกัมพูชา ในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Law on Anti-Money Laundering and Combatting the financing of terrorism) มีการกำหนดแบบกว้าง โดยกำหนดให้ความผิดมูลฐานทั้งหมดเป็นความผิดที่นำไปสู่การฟอกเงิน โดยพิจารณาเฉพาะความผิดที่ได้ทรัพย์สินจากการกระทำความผิด ส่วนสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เป็นแนวทางการกำหนดระบุนายชื่อ โดยปรากฏในรัฐบัญญัติการต่อต้านการฟอกเงิน ค.ศ. 2001 มาตรา 3 (i) มีการกำหนดกิจกรรมที่ผิดกฎหมายไว้ทั้งหมด 34 อนุมาตราด้วยกัน ซึ่งจะเป็นการระบุนายมาตราที่มีการกำหนดเป็นความผิดมูลฐานไว้อย่างชัดเจน ส่วนประเทศอินโดนีเซียมีการกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับที่ 8/2010 เกี่ยวกับการป้องกันและการจำกัดการกระทำความผิดที่เป็นการฟอกเงิน (Law No.8 Year 2010 concerning on the prevention and eradication of criminal act of money laundering) ที่กำหนดความผิดมูลฐานจากประเภทของความผิดตามข้อ (a)-(x) คือ (a) การทุจริต (b) การติดสินบน (c) การลักลอบค้าสินค้า (d) การค้ามนุษย์ (e) การลักลอบขนแรงงานข้ามชาติ (f) ในด้านธนาคาร (g) ในด้านตลาดทุน (h) ในด้านการประกันภัย (i) ยาเสพติด (j) วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (k) การค้าชาย (l) การค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย (m) การลักพาตัว (n) การก่อการร้าย (o) การโจรกรรม (p) การยักยอก (q) การฉ้อโกง (r) การปลอมเงินตรา (s) การพนัน (t) การค้าประเวณี (u) ในด้านภาษี (v) ในด้านป่าไม้ (w) ในด้านสิ่งแวดล้อม (x) ในด้านการขนส่งระหว่างประเทศ และ (y) การกระทำความผิดฐานอื่นที่กำหนดโทษจำคุกสี่ปีหรือกว่านั้นขึ้นไป โดยใน (a) – (x) เป็นการกำหนดตามแนวทางการระบุนายชื่อ และใน (y) เป็นการกำหนดตามทางระดับขั้นต่ำ ทำให้เห็นว่า ประเทศอินโดนีเซียมีการกำหนดความผิดมูลฐานที่กว้างมาก เพราะนอกจากการกำหนดจากอัตราโทษจำคุกสี่ปีหรือกว่านั้นแล้ว ถ้าความผิดใดที่มีอัตราโทษจำคุกที่ต่ำกว่า 4 ปี แต่เข้าตามประเภทความผิดตาม (a) – (x) แล้วก็เป็นความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน

จากประเทศในกลุ่มระบบกฎหมายซีวิลลอว์และประเทศไทยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า การกำหนดความผิดมูลฐานตามแนวทางของทั้งประเทศ คือ สาธารณรัฐกัมพูชา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีการกำหนดความผิดมูลฐานที่กว้างกว่าประเทศไทย และเป็นไปตามที่ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการเกี่ยวกับการฟอกเงิน ข้อที่ 3 ที่ให้กำหนดความผิดมูลฐานในขอบเขตกว้างที่สุด เพื่อให้ส่งผลต่อการต่อต้านการฟอกเงิน

นอกจากกลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์แล้ว ในประเทศกลุ่มอาเซียนยังมีอีก 2 กลุ่มระบบกฎหมาย คือ กลุ่มระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ และกลุ่มระบบกฎหมายสังคมนิยม ซึ่งผู้วิจัยประสงค์จะนำมาเปรียบเทียบกับข้อกำหนดความผิดมูลฐานของประเทศไทย ดังนี้

ในกลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ มี 4 ประเทศด้วยกันคือ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม สาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งในกลุ่มระบบกฎหมายคอมมอนลอว์นี้ มีการใช้แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่แตกต่างกันไป โดยในสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นประเทศที่กำหนดความผิดมูลฐานตามแนวทางการผสมผสานระหว่างแนวทางระดับขั้นต่ำและแนวทางการระบุรายชื่อ ซึ่งปรากฏในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน พ.ศ. 2557 (the anti-money laundering law (2014) จากประเพณีของความผิดทางอาญาตาม มาตรา 5(a) – (h) และกำหนดจากอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ตามมาตรา 5(j) และนอกจากนี้ยังได้มีการออกประกาศรัฐบาลสหภาพของสาธารณรัฐเมียนมาใน (1) – (14) อันเป็นการกำหนดเพิ่มเติมให้เป็นตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

ส่วนกฎหมายประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ได้มีการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในคำสั่งติดตามทรัพย์สินคืนจากการกระทำความผิดอาญา ค.ศ. 2012 (Criminal Asset Recovery Order 2012) มาตรา 2(1) ความผิดร้ายแรง (serious offence) ทำให้การกระทำใดๆ ที่เป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอักษรใดๆ ของบรูไนที่มีการกำหนดโทษสูงสุดคือ ประหารชีวิต โทษจำคุกไม่น้อยกว่า 6 เดือน โทษปรับไม่เกิน 1,000 ดอลลาร์บรูไน หรือมากกว่านั้น อันเป็นแนวทางการกำหนดระดับขั้นต่ำที่พิจารณาจากอัตราโทษจำคุก หรือโทษปรับ ซึ่งการกำหนดของประเทศบรูไน ดารุสซาลาม ทำให้ความผิดอาญาที่จะเป็นความผิดมูลฐานมีความกว้างตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน ตามข้อแนะนำที่ 3

ส่วนสาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย เป็น 2 ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีการกำหนดความผิดมูลฐานคล้ายกันคือ นำเอาแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานแบบระบุรายชื่อ และมีการกำหนดภาคผนวกไว้ท้ายรัฐบัญญัติ โดยในสาธารณรัฐสิงคโปร์ได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้ในรัฐบัญญัติว่าด้วยการทุจริต การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรงอื่นๆ (การริบทรัพย์) ค.ศ. 1993 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 2007 (Corruption, Drug Trafficking and Order Serious Crimes (Confiscation of benefits Act) โดยเน้นการกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรง โดยทำกำหนดเป็นระบุรายชื่อท้ายกฎหมาย โดยแยกออกเป็น 2 ตารางคือ ตารางความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และตารางความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมร้ายแรง ส่วนประเทศมาเลเซีย ได้กำหนดความผิดมูลฐานที่นำไปสู่ความผิดฐานฟอกเงินไว้ตามพระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ค.ศ. 2001 (The Anti-Money Laundering, Anti-Terrorism Financing and Proceeds of Unlawful Activities Act 2001) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย Anti-money laundering and anti-terrorism financing (Amendment) Act 2014 หรือ Act A1467 ซึ่งใช้แนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานโดยจัดทำเป็นการระบุรายชื่อ ซึ่งมีการกำหนดให้ความผิดอาญาร้ายแรงมากกว่า 300 ฐาน จากรายชื่อกฎหมาย 42 ฉบับ เป็นความผิดมูลฐานโดยระบุไว้ในตารางที่ 2 ของพระราชบัญญัติต่อต้านการฟอกเงิน ต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และรายได้จากกิจกรรมที่ผิด

กฎหมาย ค.ศ. 2001 จากการแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่กำหนดระบุชื่อนั้นได้มุ่งดำเนินการกับความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และความผิดที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรงอย่างชัดเจน ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินที่กำหนดให้แต่ละประเทศกำหนดความผิดอาญาร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานและให้กว้างที่สุด อีกทั้งสาธารณรัฐสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย ยังมีการกำหนดรายชื่อแต่ละฐานความผิดที่เป็นความผิดมูลฐานไว้แนบท้ายหลังกฎหมาย อันเป็นการกำหนดกฎหมายที่มีความชัดเจน ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยที่มีการกำหนดความผิดมูลฐานเป็นการระบุรายชื่อ แต่ไม่ได้มีการกำหนดความผิดอาญาร้ายแรงเป็นความผิดมูลฐานที่ชัดเจน อันเนื่องจากไม่ได้มีการกำหนดคำนิยามความผิดอาญาร้ายแรง หรือกำหนดประเภทความผิดอาญาที่เป็นความผิดอาญา เหมือนกับสาธารณรัฐสิงคโปร์หรือประเทศมาเลเซีย

ส่วนกลุ่มที่ใช้ระบบกฎหมายสังคมนิยม คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งทั้งสองประเทศยอมรับเอาแนวทางการกำหนดความผิดอาญาทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐาน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้กำหนดความผิดมูลฐานไว้ในกฎหมายต่อต้านการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2557 กำหนดความผิดมูลฐานหมายถึง การกระทำใดๆ ที่เป็นความผิดอาญา มาเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การฟอกเงิน และกำหนดว่าความผิดอาญานั้นจะต้องได้ทรัพย์สินจากการทำความผิด ซึ่งการกระทำเหล่านี้รวมถึง การฉ้อโกง การโจรกรรม การฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกาย การลักพาตัว การกักขังและจับตัวประกัน การขายสินค้าที่ผิดกฎหมาย การปลอมแปลงเงินตรารวมถึงการปลอมเช็ค การใช้เงินตราหรือเช็คหรือพันธบัตรปลอม การปลอมแปลงเอกสารหรือการใช้เอกสารปลอมที่เป็นการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา การทุจริตรวมถึงการให้และรับสินบน การค้าประเวณีในเด็กและผู้ใหญ่ การค้ามนุษย์ การลักลอบขนคนเข้าเมือง การผลิตและลักลอบค้ายาเสพติด การค้าอาวุธสงครามและวัตถุระเบิด การมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ขู่เข็ญเรียกค่าคุ้มครอง การก่อการร้ายรวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทางภาษี การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายในและการปั่นหุ้นในตลาด การหลบเลี่ยงภาษีและภาษีศุลกากร การกรรโชกทรัพย์ โจรสลัด และความผิดอื่น ส่วนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กำหนดให้กระทำผิดที่เป็นความผิดอาญาทั้งหมดเป็นความผิดมูลฐานตามประมวลกฎหมายอาญา (Criminal Code) มาตรา 324 อันการอ้างอิงความผิดอาญาทั้งหมดให้เป็นความผิดมูลฐาน แต่ก็มีลักษณะพิเศษในการเพิ่มโทษที่ทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นหากมีการกระทำที่เข้าลักษณะของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 342 ข้อ 2 และ 3 จากการกำหนดความผิดมูลฐานของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่า ทั้งสองประเทศมีการกำหนดความผิดมูลฐานที่เน้นการกำหนดให้ครอบคลุมความผิดอาญาทั้งหมดของประเทศ หรือที่เรียกว่า แนวทางการอ้างอิงความผิดอาญาทั้งหมด แต่ในของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่มีการกำหนดประเภทเพิ่มเติมท้ายมาตรานั้น เนื่องจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะต้องเข้ารับการประชุมประสิทธิภาพในการต่อต้านการฟอกเงินจากคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการการเงิน ซึ่งต้องมีความผิดอาญาที่เป็นไปตามประเภทของความผิดที่กฎหมายกำหนดไว้ 21 ประเภท ทำให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจำต้องมีการบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ

บังคับใช้และประเมินประสิทธิภาพ ส่วนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีการกำหนดความผิดมูลฐานจากความผิดอาญาทั้งหมด แต่จะเห็นได้ว่าการกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดที่เป็นความผิดมูลฐานที่จะต้องระวางโทษ กล่าวคือ ถ้ามีการนำทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดไปฟอก ก็จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 5 ปี แต่ถ้าหากมีพฤติการณ์ที่มีลักษณะตามข้อ 2 (a) – (h) ก็จะทำให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้น เช่น (b) ผู้กระทำความผิดใช้ตำแหน่งหรืออำนาจในทางที่ผิดเพื่อกระทำความผิด จะต้องระวางโทษจำคุก 5 ปี ถึง ปี 10

แต่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของประเทศไทยได้ใช้แนวทางระบุรายชื่อ ซึ่งความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐานจะน้อยกว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่ใช้แนวทางการอ้างอิงความผิดอาญาทั้งหมด ทำให้การปราบปรามการฟอกเงินของ สปป.ลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามครอบคลุมความผิดมูลฐานที่กว้างกว่า และการบังคับใช้กฎหมายก็สามารถใช้บังคับได้กับทุกความผิดอาญา มีความชัดเจนในการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งต่างกับประเทศไทยที่จะต้องมาพิจารณาประเภทความผิดอาญาที่มีการระบุรายชื่อไว้ แถมการระบุรายชื่อของประเทศไทยบางประเภทก็ไม่ได้มีการระบุรายมาตรา ทำให้เห็นได้ว่า การกำหนดความผิดมูลฐานที่มีการนำเอาแนวทางการกำหนดความผิดมูลฐานที่อ้างอิงความผิดอาญาทั้งหมด จะครอบคลุมความผิดอาญาร้ายแรงและความผิดอาญาที่กว้างกว่าการระบุความผิดมูลฐานแบบระบุรายชื่อของประเทศไทย

